

Еванђеље по Луки

Сврха Лукиног писања

¹ Пошто су већ многи предузели да опишу догађаје који су се испунили међу нама,

² онако како су нам пренели они који су од почетка били очевици и слуге *Божје* речи,

³ стога сам и ја сматрао за сходно, пошто сам све подробно од почетка испитао, да ти то напишем по реду, уважени Теофиле,

⁴ да се увериш у веродостојност онога чему си поучен.

Рођење Јована Крститеља

⁵ У време када је цар Ирод владао над Јудејом, био је један свештеник по имену Захарија. Он је припадао Авијином реду. Жена му је водила порекло од Арона. Звала се Јелисавета.

⁶ Обоје су били праведни пред Богом, беспрекорно живећи по заповестима и захтевима Господњим.

⁷ Деце нису имали, јер је Јелисавета била нероткиња, а обоје су већ били у поодмаклим годинама.

⁸ Једном је Захарија, по редоследу свог реда, вршио службу у храму пред Богом.

⁹ Он је, по свештеничком обичају, коцком био изабран да уђе у храм Господњи и принесе кад.

¹⁰ Док се кад приносио, много народа се молило у предворју.

¹¹ Тада се појави анђео Господњи и стаде с десне стране кадионог жртвеника.

12 Захарија се узнемири и силно се препадне угледавши анђела.

13 Анђео му рече: „Не бој се, Захарија! Твоја молитва је услишена. Твоја жена Јелисавета ће ти родити сина, и ти ћеш му дати име 'Јован'.

14 Он ће ти бити на радост и весеље и многи ће се радовати његовом рођењу.

15 Јер, он ће бити велики пред Господом. Он неће пити ни вина, ни жестока пића, а Духом Светим биће испуњен још у мајчиној утроби.

16 Многе ће Израиљце окренути Господу, њиховом Богу.

17 Ступаће као весник пред Господом, у Илијином духу и сили; да измири очеве са синовима и да врати непослушне на пут разборитости праведничке, те да припреми народ за Господа.“

18 Захарија рече анђелу: „По чему ћу то знати? Ја сам, ево, стар човек, а и моја жена је већ зашла у године.“

19 Анђео му одговори: „Ја сам Гаврило који стојим у Божијем присуству. Бог ме је послао да говорим с тобом и да ти саопштим ову радосну вест.

20 Будући да ниси поверовао мојим речима, занемећеш и нећеш моћи да говориш све до дана када ће се ово догодити. Ово ће се испунити у право време.“

21 А народ који је чекао Захарију, чудио се што се он тако дуго задржао у храму.

22 Када је Захарија изашао из храма, није могао да им говори. Они су онда схватили да је имао виђење у храму. Давао им је знакове; није могао да говори.

23 Кад је истекло време његове службе, Захарија се вратио кући.

24 Нешто након тога, његова жена Јелисавета затрудни. Крила се пет месеци, говорећи:

25 „Ово је Господ учинио за мене у време када му се свидело да уклони моју срамоту пред људима.“

Наговештај Исусовог рођења

26 А шестог месеца, Бог пошаље анђела Гаврила у галилејски град Назарет

27 девојци по имену Марија. Она је била испрошена за човека који се звао Јосиф, пореклом из лозе цара Давида.

28 Дошавши к њој, рекао је: „Радуј се, ти којој је исказана милост! Господ је с тобом!“

29 Марија се смете на те речи и поче да размишља: какав је ово поздрав?

30 Анђео настави: „Не бој се, Марија, јер си нашла милост пред Богом.

31 И ево, затруднећеш и родићеш сина, па ћеш му дати име 'Исус'.

32 Он ће бити силан и зваће га 'Син Свевишњег'. Њему ће Господ Бог предати престо његовога оца Давида.

33 Он ће довека владати над потомством Јаковљевим и његовом Царству неће бити краја.“

34 Марија упита анђела: „По чему ћу то знати, кад још нисам удата?“

35 Анђео јој одговори: „Дух Свети ће сићи на тебе и сила Свевишњег ће те осенити. Зато ће то дете бити свето и зваће се 'Син Божији'.

36 А ево и твоја рођака Јелисавета носи сина у својој старости. Она је већ у шестом месецу, а њу су називали нероткињом.

37 Богу ништа није немогуће.“

³⁸ Марија рече: „Ево служитељке Господње, нека ми буде како си рекао.“ Анђео тада оде од ње.

Сусрет Марије и Јелисавете

³⁹ Тих дана, Марија се спреми и журно оде у град Јудин.

⁴⁰ Ушла је у Захаријину кућу и поздравила Јелисавету.

⁴¹ Кад је Јелисавета чула Маријин поздрав, заигра дете у њеној утроби и Свети Дух је испуни,

⁴² те она ускликну: „О, најблагодсловенија међу женама, благословен је плод утробе твоје!

⁴³ Чиме сам то заслужила да мајка мога Господа дође к мени?

⁴⁴ Јер, чим сам чула твој поздрав, од радости заигра дете у мојој утроби.

⁴⁵ Блажена је она која је поверовала да ће се испунити што јој Господ рече.“

⁴⁶ Онда Марија рече:

„Велича душа моја Господа,

⁴⁷ весели се дух мој Богу, моме Спаситељу,

⁴⁸ јер погледа на понизност своје слушкиње.

Ево, од сада ће ме сви нараштаји звати блаженом;

⁴⁹ јер велика је дела Свесилни учинио по мени, свето је име његово!

⁵⁰ Милост је његова над онима што га поштују, од колена до колена.

⁵¹ Моћна дела учини мишицом својом, растера узносите што су пуни себе,

⁵² збаци владаре са престола и узвиси понижене,

⁵³ гладне насити добрима, а богате без ичега отпусти.

⁵⁴ Придиже Израиља, слугу свога,

сетивши се свога милосрђа,
55 како рече прецима нашим,
Аврахаму и његовом потомству довека.“
56 Марија остаде са Јелисаветом око три месеца, па
се врати својој кући.

Рођење Јована Крститеља

57 Дође време да Јелисавета роди, и она роди сина.
58 Њени суседи и рођаци су чули да јој је Господ био
веома милостив, па су се радовали са њом.
59 Осмога дана дођу да обрежу дете. Хтели су да му
дају очево име – Захарија,
60 али мајка рече: „Никако, име ће му бити Јован!“
61 Они јој рекоше: „Али, у твојој родбини нико не
носи то име.“
62 Онда знаковима упитају оца да каже како би он
хтео да се дете зове.
63 Захарија затражи таблицу и напише: „Његово
име је Јован.“ Сви су се томе чудили.
64 Одједном, Захарија поче да говори и да
прославља Бога.
65 Страх је обузео све њихове суседе, тако да се ово
прочуло по целом горском крају Јудеје.
66 Сви који су ово чули, размишљали су о томе
питајући се: „Шта ће бити са овим дететом?“ Јер је
рука Господња била са њим.
67 А Захарија, отац Јованов, испуњен Светим Духом,
поче да пророкује:
68 „Благословен да је Господ, Бог Израиљев,
што дође међу свој народ и откупи га.
69 Подиже нам силнога Спаситеља,
од рода Давидова, слуге свога,
70 како обећа давно
преко својих светих пророка:
71 да нас спасе од наших душмана

- и од руку оних који нас мрзе;
72 да ће исказати милост прецима нашим
и сетити се свога светог савеза,
73 по заклетви датој праоцу нашем Аврахаму,
да ће нам дати:
74 да му без страха служимо,
од душманске руке избављени,
75 живећи свето и праведно
пред њим у све дане наше.
- 76 А ти, дете моје, зваћеш се 'пророк Свевишњега',
јер ћеш ићи пред Господом
да припремиш путеве за њега.
77 Ти ћеш довести до спознаје његов народ
да је спасење у опроштењу њихових греха,
78 по милостивом срцу Бога нашега,
од којег ће нам доћи* светлост зоре са висине,
79 да обасја оне што живе у тами
и под сенком смрти бораве,
и да наше стопе на пут мира усмери.“
80 Када је дечак одрастао и духовно ојачао, отишао
је да живи у пустињи, све до дана када се појавио у
јавности израиљског народа.

2

Исусово рођење

1 У оно време цар Август је издао уредбу да се изврши попис у целом Римском царству.

* **1:78** Дословно: *излазак звезде и изданак биљке*. Септуагинта преводи ову реч са *излазак*, што може да се односи и на једно и на друго. Могуће је да Лука има на уму обе слике, и *излазак звезде* и *изданак биљке*. Слика пророчки говори о доласку Давидовог изданка, то јест, Христа. (Зах 3,8; 6,12; Јер 23,5; 4. Мој 24,17; Мал 3,2.)

² То је био први попис извршен за време Квиринајеве управе у Сирији.

³ Свако је отишао да се пријави у место свог породичног порекла.

⁴ Тако и Јосиф, пошто је потицао из рода и лозе Давидове, оде из града Назарета у Галилеји, у Јудеју, у Витлејем, град Давидов,

⁵ да се упише заједно са својом испрошеном женом Маријом која је била трудна.

⁶ Док су били тамо, дође време да се *Марија* породила.

⁷ Родивши свога сина првенца, повила га је и положила у јасле, јер за њих није било места у гостионици.

Пастири и анђели

⁸ А у том истом крају су неки пастири ноћу, под ведрим небом, чували стражу код својих стада.

⁹ Анђео Господњи им приступи и слава Господња их обасја. Њих обузе велики страх.

¹⁰ Анђео их ослови: „Не бојте се, јер, ево, јављам вам вест о великој радости за сав народ.

¹¹ Данас вам се у Давидовом граду родио Спаситељ! Он је Христос Господ!

¹² А ово ће бити знак за вас: наћи ћете новорођенче повијено у пелене како лежи у јаслама.“

¹³ Изненада се уз анђела нађе велика војска *анђела* са неба, славећи Бога и говорећи:

¹⁴ „Нек је слава Богу на висини,
а на земљи да је мир
међу људима који су му угодни.“

¹⁵ Кад су анђели отишли од њих на небо, пастири рекоше један другом: „Хајдемо у Витлејем да видимо о каквом догађају нас је Господ обавестио!“

¹⁶ Они пожуре и нађу Марију, Јосифа и новорођенче где лежи у јаслама.

¹⁷ Кад су то видели, пренели су им што им је било речено за ово дете.

¹⁸ Сви који су то чули, дивили су се ономе што су пастири рекли.

¹⁹ А Марија је запамтила све ове речи и у себи размишљала о њима.

²⁰ Пастири се врате славећи и хвалећи Бога за све што су чули и видели. Било је баш онако како им је било речено.

Исусово обрезане и посвећење

²¹ Навршило се осам дана од рођења и дете је требало обрезати. Тада су му дали име Исус, које му је наденуо анђео пре његовог зачећа.

²² А када је, по Мојсијевом Закону, требало да се изврши обред очишћења, Марија и Јосиф том приликом дођу са дететом у Јерусалим да га посвете Господу,

²³ јер у Закону Господњем пише: „Нека се свако прворођено мушко дете посвети Господу“ –

²⁴ и да по Закону Господњем принесу жртву за очишћење: две грлице или два голубића.

²⁵ У Јерусалиму је тада живео неки човек по имену Симеун. Он је био праведан и побожан човек, који је очекивао да наступи време утехе за израиљски народ. Дух Свети је био са њим

²⁶ и он му је објавио да неће умрети пре него што види Христа Господњег.

²⁷ Вођен Духом, дошао је у храм. Када су родитељи унели дете Исуса у храм да учине са њим што Закон налаже,

²⁸ Симеун га узе у наручје и поче да слави Бога:

²⁹ „Сада пушташ, мој Господару,

свога слугу да у миру оде;
твоја реч је тако испуњена,

³⁰ јер ја сам твоје видео спасење

³¹ што приправи пред свим народима:

³² светлост твоју да просветли народе,
славу твоме народу Израиљу.“

³³ Исусови отац и мајка су били задивљени оним
што је било речено за њега.

³⁴ Тада је Симеун благословио и њих двоје и рекао
његовој мајци Марији: „Ево, Бог је поставио ово дете
да многи од Израиља падну и да се многи подигну, и
да буде знак коме ће се супротстављати.

³⁵ А теби самој ће мач пробости душу, да би се
откриле мисли многих срца.“

³⁶ А била је ту и једна веома стара пророчица, по
имену Ана, Фануилова ћерка, из Асировог племена.
Била је у браку седам година,

³⁷ а сада је као удовица имала осамдесет четири
године. Она никад није напуштала храм. Даноноћно
је служила Богу уз пост и молитву.

³⁸ И она је дошла у исти час и почела да слави Бога
и да говори о Исусу свима који су очекивали да Бог
откупи Јерусалим.

³⁹ Када су Јосиф и Марија обавили све што Закон
Господњи налаже, вратили су се у Галилеју, у свој
град Назарет.

⁴⁰ А дечак је растао, јачао и пунио се мудрошћу, а
Божија милост је била над њиме.

Исус као дечак у храму

⁴¹ Исусови родитељи су сваке године одлазили горе
у Јерусалим за празник Пасхе.

⁴² Кад му је било дванаест година, они су по свом
обичају отишли тамо за празник.

⁴³ По завршетку празничних дана, док су се они враћали кући, дечак Исус се задржао у Јерусалиму. Његови родитељи нису знали где је.

⁴⁴ Мислећи да је међу сапутницима, путовали су цео дан, а онда су почели да га траже међу родбином и познаницима.

⁴⁵ Пошто га нису нашли, вратили су се у Јерусалим да га потраже.

⁴⁶ После три дана, нашли су га у храму како седи међу учитељима, слуша их и пита.

⁴⁷ Сви који су га слушали дивили су се његовој разумности и његовим одговорима.

⁴⁸ Кад су га родитељи угледали, запањили су се. Мајка му рече: „Дете, шта нам то учини?! Ево, ја и твој отац свиснусмо од јада тражећи те!“

⁴⁹ Он им одговори: „Зашто сте ме тражили? Зар нисте знали да треба да будем у послу свога Оца?*

⁵⁰ Но, они нису разумели оно што им је рекао.

⁵¹ Онда је сишао с њима и дошао у Назарет, где им је био послушан. Марија је слагала у себи све ове речи.

⁵² А Исус је бивао све мудрији и зрелији, те све милији и Богу и људима.

3

Проповедање Јована Крститеља

¹ Била је петнаеста година владавине цара Тиверија. Тада је Понтије Пилат управљао Јудејом, Ирод је владао Галилејом, а његов брат Филип Итурејом и Трахонитидом, док је Лисанија управљао Авилином.

* **2:49** Исус им овде даје наговештај о храму, али га не спомиње директно.

² Првосвештеници су били Ана и Кајафа. У то време је Бог позвао Јована, Захаријиног сина, који је био у пустињи.

³ Јован је прошао целу област око реке Јордан проповедајући покајање и крштење ради опроштења греха.

⁴ Овако је, наиме, написано у Књизи пророка Исаије:

„Глас једног пустињом одзвања:

’Пут Господњи приправите;

друмове за њега поравнајте.

⁵ Свака ће се долина испунити,
спустиће се свака гора и брежуљак;

што је стрмо, постаће равно,

што је неравно, постаће глатко,

⁶ и сваки човек ће видети спасење Божије.”

⁷ Много народа је долазило к Јовану да их крсти, али он им је говорио: „Породе змијски, ко вам је рекао да бежите пред надлазећим гневом Божијим?

⁸ Него, донесите плодове који доказују покајање. И не говорите у себи: ’Аврахам је наш отац!’, јер вам кажем да Бог може и од овог камења да подигне децу Аврахаму.

⁹ Већ је секира спремна да у корену посече дрвета, јер свако дрво које не рађа добар род, одсеца се и баца у ватру.“

¹⁰ Народ га је питао: „Шта онда да чинимо?“

¹¹ Јован им одговори: „Ко има две кошуље, нека да једну ономе ко нема и ко има храну нека чини слично.“

¹² Дошли су и порезници да се крсте, па су и они упитали Јована: „Учитељу, шта ми да чинимо?“

¹³ Јован им рече: „Не узимајте више од онога што је прописано.“

¹⁴ И војници га упитају: „А шта да чинимо ми?“ Јован им одговори: „Не изнуђујте новац ни од кога и никога лажно не оптужујте, него будите задовољни својом платом.“

¹⁵ У народу се пробудила нада, па су се сви питали о Јовану: „Да није он Христос?“

¹⁶ Јован им свима одговори: „Ја вас крштавам водом, али после мене долази неко ко је моћнији од мене. Ја нисам достојан да одрешим ремење на његовој обући. Он ће вас крстити Светим Духом и огњем.“

¹⁷ У његовој руци је лопата да овеје своје гумно и да сабере жито у своју житницу, а плеву ће спалити неугасивим огњем.“

¹⁸ Јован је и на много других начина подстицао народ и навештавао Радосну вест.

¹⁹ А Јован је јавно прекоревао и тетрарха Ирода, због тога што је овај живео са Иродијадом, женом свога брата, и због свих злодела која је починио.

²⁰ На све то, Ирод је додао још једно злодело: бацио је Јована у тамницу.

Исусово крштење

²¹ Пошто се крстио сав народ, крстио се и Исус. Док се молио, отворе се небеса,

²² те Дух Свети сиђе на њега у облику голуба. Тада се зачуо глас са неба: „Ти си Син мој вољени, ти си ми сва радост!“

Исусови преци

²³ Исус је имао око тридесет година када је почео да делује. Свет је мислио да је он био Јосифов син, а потомак: Илијев,

²⁴ Мататов,
Левијев,
Мелхијев,

Јанејев,
Јосифов,
²⁵ Мататијин,
Амосов,
Наумов,
Еслијев,
Нангејев,
²⁶ Мâтов,
Мататијин,
Симеинов,
Јосихов,
Јодин,
²⁷ Јохананов,
Рисин,
Зоровавељов,
Салатиллов,
Ниријев,
²⁸ Мелхијев,
Адијев,
Косамов,
Елмадамов,
Иров,
²⁹ Исусов,
Елиезеров,
Јоримов,
Мататов,
Левијев,
³⁰ Симеунов,
Јудин,
Јосифов,
Јонамов,
Елиакимов,
³¹ Мелејин,
Менин,
Мататин,
Натанов,
Давидов,

³² Јесејев,

Овидов,

Возов,

Салин,

Насонов,

³³ Аминадавов,

Админов,

Арнијев,

Есронов,

Фаресов,

Јудин,

³⁴ Јаковљев,

Исаков,

Аврахамов,

Тарин,

Нахоров,

³⁵ Серухов,

Рагавов,

Фалеков,

Еверов,

Салин,

³⁶ Каинамов,

Арфаксадов,

Симов,

Нојев,

Ламехов,

³⁷ Матусалин,

Енохов,

Јаредов,

Малалеилов,

Каинамов,

³⁸ Еносов,

Ситов,

Адамов,

Божији.

4

Ђаво искушава Исуса

¹ Исус се, испуњен Светим Духом, вратио са Јордана и Дух га је водио по пустињи.

² Тамо га је ђаво искушавао четрдесет дана. Пошто за то време није ништа јео, на крају је огладнео.

³ Тада му ђаво рече: „Ако си Син Божији, реци овом камену да постане хлеб.“

⁴ Исус му рече: „У Писму је написано: 'Неће човек живети само од хлеба.'“

⁵ Ђаво га одведе на неко високо место и у трену му покаже сва светска царства,

⁶ рекавши му: „Даћу ти власт над свим овим царствима и сву њихову славу, јер је то мени предато и ја га дајем коме хоћу.

⁷ Све ће ово бити твоје, само ако се поклониш преда мном.“

⁸ Исус му одговори: „У Писму је написано: 'Господу Богу своме клањај се, и њему једином служи.'“

⁹ Онда га је ђаво одвео у Јерусалим, поставио га на врх храма и рекао му: „Ако си Син Божији, баци се са овога места доле

¹⁰ јер је написано:

'Он ће заповедити својим анђелима да те чувају.'

¹¹ И: 'Они ће те понети на својим рукама, да ногом не би о камен запео.'“

¹² Исус му одговори: „И ово пише: 'Не искушавај Господа, Бога свога.'“

¹³ Кад је завршио са сваким искушењем, ђаво га је оставио за неко време.

Исусова служба у Галилеји

Исусов повратак у Галилеју

¹⁴ Исус се вратио у Галилеју у сили Духа, и глас о њему се раширио по целом оном крају.

¹⁵ А Исус је поучавао по њиховим синагогама, и сви су га хвалили.

Исуса одбацују у Назарету

¹⁶ Дошао је и у Назарет, где је одрастао. У суботу, по свом обичају, оде у синагогу. Устао је да чита из *Светог писма*.

¹⁷ Дали су му Књигу пророка Исаије. Он развије свитак и нађе место где пише:

¹⁸ „Дух је Господњи нада мној;
он ме је помазао

да јавим Радосну вест понизнима.

Он ме посла да навестим сужњима ослобођење,
а слепима повратак вида,
да ослободим потлачене

¹⁹ и да најавим годину помиловања Господњег.“

²⁰ Онда је замотао свитак књиге, вратио је послужитељу и сео. Очи свију у синагоги биле су упрте у њега.

²¹ Затим рече пред свима: „Данас су се, на ваше уши, испуниле ове речи Писма.“

²² Сви су потврђивали и дивили се умилним речима које су силазиле са његових усана. Говорили су: „Није ли он Јосифов син?“

²³ А Исус им рече: „Ви ћете ми свакако рећи ову пословицу: 'Лекару, излечи самога себе. Учини и овде у свом завичају чуда за која смо чули да си их учинио у Кафарнауму.'“

²⁴ Исус настави: „Заиста вам кажем: ниједан пророк се није прославио у свом завичају.

²⁵ Будите уверени да је било много удовица у време пророка Илије у Израиљу, кад небо није давало кишу

три године и шест месеци и кад је настала глад у целој земљи.

²⁶ Ипак, Бог је послао Илију само удовици у Сарепти сидонској.

²⁷ А у време пророка Јелисеја било је у Израиљу много губаваца, али ниједан није био излечен од губе, осим Намана Сирца.“

²⁸ Сви у синагоги ускипеше од беса на ове речи.

²⁹ Онда се подигну и одведу га изван града до руба брда на коме је њихов град саграђен, с намером да га баце доле.

³⁰ Али Исус прође између њих и оде.

Исус истерује злог духа

³¹ Затим је сишао у Кафарнаум, град у Галилеји. Тамо је суботом поучавао народ.

³² Људи су били задивљени његовим учењем, јер је његова порука имала силу.

³³ У синагоги је био неки човек опседнут нечистим духом. Он крикну веома гласно:

³⁴ „Хеј, шта ти имаш са нама, Исусе Назарећанине?! Ја знам ко си ти: свети Божији посланик!“

³⁵ Исус му припрети и заповеди: „Уђути и изађи из човека!“ Зли дух обори човека на земљу пред свима, те изађе из њега не наудивши му.

³⁶ Људи су се нашли у чуду, говорећи један другом: „Какво је ово учење? Он влашћу и силом заповеда нечистим духовима и они излазе!“

³⁷ Глас о Исусу раширио се по целом том крају.

Исус лечи многе болеснике

³⁸ Отишавши из синагоге, дошао је у Симонову кућу. Пошто је Симонову ташту свладала јака грозница, замоле Исуса да јој помогне.

³⁹ Исус се наднео над њом и наредио да грозница престане. Грозница је престала а ташта је затим устала и послуживала их.

⁴⁰ Када је сунце било на заласку, народ је пред њега довео своје немоћне, који су боловали од разних болести. Исус је положио своје руке на свакога од њих и излечио их.

⁴¹ И зли духови су из многих излазили, вичући „Ти си Син Божији!“ Он им је онда строго бранио да ником не говоре, јер су знали да је он Христос.

Исус проповеда по Галилеји

⁴² Када је свануло, Исус оде на неко пусто место. Међутим, народ га је тражио. Дошли су к њему и задржавали га да не оде од њих.

⁴³ Исус им рече: „Треба и другим градовима да проповедам Радосну вест о Царству Божијем, јер сам због тога послат.“

⁴⁴ И тако је проповедао по јудејским синагогама.

5

Исус позива прве ученике

¹ Једном је Исус стајао крај Генисаретског језера. Народ се око њега гурао да чује реч Божију.

² Тада је Исус спазио две лађице које су стајале уз обалу. Рибари нису били у њима, него су испирали мреже.

³ Ушао је у једну од њих која је припадала Симону и замолио га да отисне мало лађицу од обале. Онда је сео у лађицу и поучавао народ.

⁴ Кад је престао да говори, рекао је Симону: „Отисни се на пучину, па тамо баците мреже за лов.“

⁵ Симон му одговори: „Учитељу, целу ноћ смо се трудили и ништа нисмо уловили. Али кад ти кажеш, бацићу мреже.“

⁶ Када су то учинили, извукли су толико риба, да су мреже почеле да се цепају.

⁷ Још су махнули и друговима у другој лађици да дођу и помогну им. Напунили су обе лађице толико да умало не потонуше.

⁸ Кад то виде Симон Петар, паде на колена пред Исусом и рече: „Господе, иди од мене јер сам грешан човек!“

⁹ Страх је, наиме, обузео и њега и оне који су били са њим, због количине риба које уловише.

¹⁰ Исто је било и са Заведејевим синовима, Јаковом и Јованом, Симоновим друговима.

Исус рече Симону: „Не плаши се! Од сада ћеш ловити људе.“

¹¹ Кад су извукли чамце на обалу, оставили су све и кренули за њим.

Исус лечи губавца

¹² Једном, док је Исус био у неком граду, дошао је један човек сав у губи. Кад је видео Исуса, пао је пред њим нижице и замолио га: „Господе, ако хоћеш, можеш да ме очистиш.“

¹³ Исус испружи руку и дотаче га, рекавши: „Хоћу, буди чист!“ Губа са њега нестала истог тренутка.

¹⁴ Исус му онда нареди: „Не говори никоме о овоме, него иди и покажи се свештенику, па принеси жртву за очишћење, коју је Мојсије прописао, да се њима пружи доказ.“

¹⁵ Ипак, глас о Исусу се пронео још више, тако да је много народа долазило к њему да га слуша и да их он излечи од болести.

¹⁶ Али, Исус се повлачио на усамљена места и молио се.

Исус лечи одузетог човека

17 Једнога дана је Исус поучавао. Тамо су седели и неки фарисеји и учитељи Закона који су дошли из свих места у Галилеји, Јудеји и из Јерусалима. А Господња сила је била тамо да би он лечио.

18 Уто неки људи на носилима донеше једног одузетог човека. Хтели су да га унесу и положе пред Исуса,

19 али то нису могли због мноштва. Међутим, они се попну на кров, уклоне црепове, па га са постељом спусте насред собе, право пред њега.

20 Исус, видевши њихову веру, рече: „Пријатељу, опраштају ти се твоји греси!“

21 Зналци Светог писма и фарисеји почеше да умују у себи, говорећи: „Ко је овај богохулник? Ко може да опрашта грехе осим самог Бога?“

22 Исус је знао о чему они умују, па им је рекао: „Зашто овако размишљате у срцу?“

23 Шта је лакше рећи: 'Твоји греси су опроштени', или: 'Устани и ходај'?

24 Али да знате: Син Човечији има власт да на земљи опрашта грехе.“ Онда рече одузетоме: „Теби кажем: устани, узми своја носила и иди својој кући!“

25 Човек одмах устаде са своје постеље и оде кући славећи Бога.

26 Сви су били усхићени, славили су Бога и пуни страха говорили: „Данас смо видели невероватне ствари!“

Исус позива Левија

27 Касније, када је изашао, видео је порезника по имену Левије како седи на месту за прикупљање пореза. Исус му рече: „Пођи за мном!“

28 Он остави све, устане и пође за њим.

²⁹ Левије је, затим, у својој кући приредио велику гозбу у његову част. Тамо је заједно са њима за трпезом било много порезника и других људи.

³⁰ А фарисеји и зналци Светог писма су приговарали његовим ученицима, говорећи: „Зашто једете и пијете с порезницима и другим грешницима?“

³¹ Исус им одговори: „Лекар не треба здравима него болеснима.

³² Ја нисам дошао да позовем праведнике на покајање, већ грешнике.“

О посту

³³ Они му рекоше: „Јованови ученици често посте и моле се, а исто чине и фарисејски; ипак, твоји једу и пију.“

³⁴ Исус им рече: „Зар можете силити сватове да посте док је младожења са њима?

³⁵ Ипак, доћи ће дани када ће им отети младожењу, па ће тада постити.“

³⁶ Исус им још исприча причу: „Нико не прави закрпу од нове одеће да би је ставио на стару, јер тиме цепа нову одећу, а ни старој одећи не пристаје закрпа од нове.

³⁷ Такође, нико не улива ново вино у старе мехове, јер ће мехови попуцати од врења новог вина, па ће вино истећи, а мехови пропасти.

³⁸ Зато се ново вино мора сипати у нове мехове.

³⁹ Али, нико ко је пио старо вино, не жели ново, јер каже: 'Старо је боље.'“

6

Господар суботе

¹ Једне суботе је Исус пролазио кроз житна поља. Његови ученици су тргали класје, трли га рукама и јели.

² Тада неки фарисеји рекоше: „Зашто чините оно што не сме да се чини суботом?“

³ Исус им одговори: „Нисте ли читали шта је Давид учинио када је огладнео, он и његови пратиоци?“

⁴ Он је ушао у Дом Божији, узео посвећене хлебове и јео их, а онда их је дао својим пратиоцима. Те хлебове нико не сме да једе осим свештеника.

⁵ Онда рече: „Син Човечији је Господар суботе.“

Исус исцељује у суботу

⁶ Једне суботе је ушао у синагогу и поучавао. Тамо је био неки човек коме је усахла десна рука.

⁷ А зналци Светог писма и фарисеји су мотрили на њега хоће ли лечити у суботу, да би нашли разлог да га оптуже.

⁸ Но, како је знао шта они мисле, рекао је човеку с усахлом руком: „Устани и стани на средину!“ Човек устане и стане.

⁹ Исус их онда упита: „Питам вас: да ли је суботом дозвољено чинити добро или зло? Спасити живот или га уништити?“

¹⁰ Погледавши их све наоколо, рече човеку: „Испружи своју руку!“ Он учини тако и рука му поново постаде здрава.

¹¹ А они, ван себе од гнева, почеше да се договарају шта би могли да учине Исусу.

Исус изабире Дванаесторицу

¹² У оне дане Исус се успео на једну гору да се моли и тамо провео целу ноћ молећи се Богу.

¹³ Кад је свануло, позвао је своје ученике и од њих изабрао дванаесторицу, које је назвао апостолима:

¹⁴ Симона, коме је дао име Петар, и његовог брата Андрију, Јакова и Јована, Филипа и Вартоломеја,

¹⁵ Матеја и Тому, Јакова Алфејева и Симона прозваног Зилот,

¹⁶ Јуду Јаковљевог и Јуду Искарјота, који је постао издајник.

Проповед на висоравни

¹⁷ Онда је сишао са њима и зауставио се на једној висоравни. Ту се окупило мноштво његових ученика и много света из целе Јудеје, из Јерусалима и из тирског и сидонског приморја,

¹⁸ који су дошли да га чују и да се излече од својих болести. Исцељивали су се и они који су били опседнути нечистим духовима.

¹⁹ Сав народ је покушавао да га дотакне, јер је сила излазила из њега и све лечила.

²⁰ Тада је погледао своје ученике и рекао:

„Блажени сте ви сиромашни,
јер је ваше Царство Божије.

²¹ Блажени сте ви који сада гладујете,
јер ћете се наситити.

Блажени сте ви који сада плачете,
јер ћете се смејати.

²² Блажени сте када вас људи омрзну,
када вас вређају
и прогласе вас злима,
ради Сина Човечијег.

²³ Радујте се тада и ликујте, јер, ево, велика вас награда чека на небу. Њихови преци су исто тако поступали с пророцима.

²⁴ Али, јао вама богатима,
јер сте примили своју утеху!

²⁵ Јао вама који сте сад сити,
јер ћете гладовати!

Јао вама који се сад смејете,

јер ћете жалити и плакати!

²⁶ Јао вама ако људи о вама лепо говоре,
јер су тако њихови преци говорили о лажним
пророцима!

Исус поучава о љубави према непријатељима

²⁷ А вама који слушате, говорим: волите своје непријатеље и исказујте добротинство онима који вас мрзе.

²⁸ Благосиљајте оне који вас проклињу и молите се за оне који вас вређају.

²⁹ Ако те неко удари по једном образу, окрени му и други, а ономе који ти узима огртач, дај и кошуљу.

³⁰ Дај свакоме који тражи од тебе, и не тражи од онога који узима од тебе да ти врати.

³¹ Како хоћете да људи чине вама, чините тако и ви њима.

³² Јер ако волите оне који вас воле, какав благослов примате? И грешници воле оне који њих воле.

³³ И ако чините добро само онима који вама чине добро, какав благослов примате? То исто чине и грешници.

³⁴ Ако позајмљујете само онима од којих се надате да ће вам вратити, какав благослов примате?

³⁵ Дакле, волите своје непријатеље, чините им добро, и дајте на зајам не очекујући ништа. Тада ће ваша награда бити велика и бићете синови Свевишњег, јер он је благ према незахвалнима и злима.

³⁶ Будите милосрдни, јер је и Отац ваш милосрдан.

³⁷ И не осуђујте, па нећете бити осуђени. Опраштајте и биће вам опроштено.

³⁸ Дајте и биће вам дано. Пуна мера, набијена, стресена, препуна, даће вам се у наручје. Јер каквом

мером мерите, онаквом мером ће се одмерити и вама.“

³⁹ Тада им Исус исприча ову причу: „Може ли слепац да води слепца? Неће ли обојица упасти у јаму?

⁴⁰ Ученик није изнад свога учитеља. Сваки ученик, наиме, када се изучи биће исти као и његов учитељ.

⁴¹ Зашто видиш трун у оку брата свога, а не примећујеш балван у своме оку?

⁴² Како можеш да кажеш своме брату: 'Брате, дај да ти извадим трун из ока', а не видиш балван у властитом оку? Лицемере! Најпре извади балван из свога ока, а онда гледај како да извадиш трун из ока свога брата.

⁴³ Ниједно добро дрво не рађа лош род, нити лоше дрво рађа добар род.

⁴⁴ Свако се дрво, наиме, познаје по свом плоду. Смокве се не беру с трња, нити се грозђе бере с купине.

⁴⁵ Добар човек износи добро из ризнице свога доброг срца, а зао човек износи зло из *ризнице* свога злог срца, јер његова уста говоре оно чиме је срце испуњено.

Прича о мудром и неразумном градитељу

⁴⁶ Зашто ме зовете 'Господе, Господе!', а не чините оно што говорим?

⁴⁷ Показаћу вам какав је сваки човек који долази к мени, слуша моје речи и извршава их.

⁴⁸ Он је као онај који гради своју кућу, па копа дубоко и постави темељ на камену. Кад дође поплава и навали бујица на ту кућу, не може да је пољуља, јер је добро саграђена.

⁴⁹ А ко је чуо, а није извршио, тај је као човек који је саградио кућу на земљи, а није поставио темељ. Бујица је навалила на њу и она се одмах срушила. Та кућа се срушила до темеља.“

7

Исус исцељује капетановог слугу

¹ Кад је завршио своје беседе пред народом, оде у Кафарнаум.

² Тамо је један римски капетан имао неког слугу кога је веома ценио. Тај слуга је био болестан и на умору.

³ Када је чуо за Исуса, послао је к њему јудејске старешине да га замоле да дође и исцели његовог слугу.

⁴ Кад су они дошли к њему, усрдно су га молили: „Он заслужује да му то учиниш,

⁵ јер воли наш народ и саградио нам је синагогу.“

⁶ Исус пође са њима. Када је већ био надомак куће, капетан посла пријатеље са поруком: „Господе, не труди се, јер нисам достојан да дођеш под мој кров.

⁷ Зато нисам сматрао себе достојним да дођем пред тебе. Али, ти само реци реч, па ће оздравити мој слуга.

⁸ Ја, наиме, имам војнике који су ми потчињени, па кад кажем једном: 'Иди тамо!', он оде; и другоме: 'Дођи!', он дође. И служи кад кажем: 'Уради ово!', он уради.“

⁹ Кад је Исус чуо ово, задивио се, па се окренуо према народу који је ишао за њим, и рекао: „Кажем вам да ни међу Израиљцима нисам нашао овакву веру!“

¹⁰ Кад су се изасланици вратили кући, нашли су слугу здравог.

Исус подиже из мртвих младића из Наина

¹¹ Исус затим оде у град који се звао Наин. С њим су ишли његови ученици и много света.

¹² Кад је стигао пред градска врата, баш тада су износили мртваца, сина јединца у мајке која је била удовица. Са њом је било и много људи из града.

¹³ Кад ју је Господ видео, сажалио се на њу и рекао јој: „Не плачи.“

¹⁴ Онда је пришао мртвачком сандуку и дотакао га. Носиоци стадоше. Тада Исус рече: „Младићу, теби говорим, устани!“

¹⁵ Мртавац устане и почне да говори. Исус га предаде његовој мајци.

¹⁶ Страх је обузео све присутне, те су дали хвалу Богу, говорећи: „Велики пророк се појавио међу нама!“ и: „Бог је походио свој народ!“

¹⁷ Глас о овоме што је Исус учинио раширио се по целој Јудеји и околним крајевима.

Исус и Јован Крститељ

¹⁸ Јована су његови ученици обавестили о свему овоме. Тада Јован позва двојицу својих ученика

¹⁹ и посла их Господу, да га питају: „Јеси ли ти онај који треба да дође или да чекамо другога?“

²⁰ Дошавши к Исусу, рекоше: „Јован Крститељ нас је послао теби, и пита: 'Јеси ли ти онај који треба да дође или да чекамо другога?'“

²¹ Исус је баш тада излечио многе од болести, мука и злих духова, и вратио вид многим слепима.

²² Онда им је одговорио: „Идите и јавите Јовану шта сте видели и чули: слепи гледају, хроми ходају, губави се чисте, глуви чују, мртви се враћају у живот, сиромашнима се проповеда Радосна вест.“

²³ Блажен је онај ко се не поколеба због мене.“

²⁴ Кад су Јованови гласници отишли, Исус је почео да говори народу о Јовану: „Зашто сте изашли у пустињу? Да видите како ветар љуља трску?

²⁵ Шта сте, дакле, изашли да видите? Човека обученог у раскошну одећу? Ево, ти који носе скупочену одећу, живе у раскоши на царским дворовима.

²⁶ Према томе, шта сте очекивали да видите? Пророка? Да, кажем вам, он је и више него пророк.

²⁷ То је онај о коме је писано:

’Ево, шаљем посланика свога
испред твога лица,
који ће ти пут приправити.’

²⁸ Кажем вам да међу људима рођенима од жена није нико славнији од Јована, али и најнезнатнији међу народом Царства Божијег, славнији је од њега.“

²⁹ Сви људи и порезници који су слушали Исуса прихватили су захтеве Божије праведности, тиме што су дали да их Јован крсти.

³⁰ Али фарисеји и znalци Светог писма одбацише што је Бог наумио за њих, и нису дали да их Јован крсти.

³¹ Исус настави: „С ким ћу упоредити људе овог нараштаја? Ко ме ли су слични?

³² Они су слични деци која седе на тргу и довикују једна другој:

’Свирали смо вам,
а ви нисте играли,
јадиковали смо,

а ви нисте плакали!’

³³ Дошао је, наиме, Јован Крститељ, који пости и не пије вино, а ви кажете: ’Опседнут је злим духом.’

³⁴ Дошао је Син Човечији, који једе и пије, а ви кажете: ’Гледај изјелице и пијанице, пријатеља порезника и грешника!’

35 Ипак, мудрост доказују сви они који је прихватају.*

Исус у кући Симона фарисеја

36 Једном приликом неки фарисеј замоли Исуса да обедује са њим. Исус је дошао у кућу и заузео место за столом.

37 А нека жена, позната у граду по својој грешности, сазна да је Исус у фарисејевој кући. Она донесе посуду од алабастра с мирисним уљем,

38 па се плачући саже до Исусових ногу. Сузама је квасила његове ноге и онда их косом брисала. Љубила је његова стопала и мазала их мирисним уљем.

39 А фарисеј који га је позвао, када је то видео, рече у себи: „Да је он пророк, знао би да је жена што га се дотиче грешница.“

40 Исус му се обрати: „Симоне, хоћу да ти кажем нешто.“

„Кажи, учитељу“ – одговори он. *Исус рече:*

41 „Два човека су дуговала истом зајмодавцу. Један је дуговао пет стотина сребрњака, а други педесет.

42 Пошто нису имали да врате, зајмодавац им обојици отпише дуг. Који ће га, дакле, од њих више волети?“

43 Симон одговори: „Рекао бих, онај коме је отписао већи дуг.“ Исус му рече: „Добро си просудио.“

44 Онда се окренуо према жени и рекао Симону: „Видиш ли ову жену? Када сам дошао у твоју кућу, ти ми ниси дао воде да оперем ноге, а она је сузама наквасила моје ноге и својом косом их обрисала.

* **7:35** Дословно: *Мудрост доказују сва њена деца.*

⁴⁵ Ниси ме поздравио пољупцем; а она, откако сам дошао, не престаје да ми љуби ноге.

⁴⁶ Ни главу ми ниси намазао уљем, а она је мирисним уљем намазала моје ноге.

⁴⁷ Зато ти кажем: она је показала много љубави зато што су јој опроштени многи греси. А коме је мало опроштено, тај мало воли.“

⁴⁸ А жени рече: „Опраштам ти грехе.“

⁴⁹ Они који су били окупљени за столом, почеше да говоре у себи: „Ко је овај да опрашта грехе?“

⁵⁰ Исус рече жени: „Спасла те је твоја вера. Иди с миром.“

8

Исусове следбенице

¹ После овога, Исус је обишао градове и села објављујући и проповедајући Радосну вест о Царству Божијем. С њим су била и Дванаесторица,

² и неке жене које су биле излечене од злих духова и болести: Марија Магдалена, из које је изашло седам злих духова,

³ Јована, жена Хузе, Иродовог управитеља двора, Сузана, и многе друге које су им помагале од своје имовине.

Прича о сејачу

⁴ Народ је и даље долазио Исусу из свакога града. Када се окупило мноштво света, Исус им исприча причу:

⁵ „Изађе сејач да сеје своје семе. И како је сејао, нека зрна су пала крај пута, те га људи изгазе и птице га позобају.

⁶ Друго је пало на камен. Оно је никло, али се осушило, јер није имало влаге.

⁷ Треће је пало међу трње. Али трње је израсло заједно са њим и угушило га.

⁸ Четврто је пало на добру земљу. Оно је никло и родило стотруко.“

Исус је завршио речима: „Ко има уши, нека слуша!“

Зашто Исус говори у причама

⁹ Његови ученици су га питали за значење приче.

¹⁰ Он им рече: „Вама је дано да сазнате тајне Царства Божијег, а осталима се говори у причама, да ’гледајући не виде

и слушајући не разумеју.’

¹¹ А ево шта прича значи: семе је Божија реч.

¹² Семе које је пало крај пута – то су они који су реч чули, али долази ђаво и односи реч из њиховог срца, да не би поверовали и били спасени.

¹³ Семе које је пало на камен – то су они који чим чују реч, с радостју је примају. Али *пошто реч* није ухватила корена у њима, неко време верују, па кад наступи час искушења, они опадају.

¹⁴ Семе које је пало међу трње – то су они који слушају реч, али их бриге, богатство и животна задовољства постепено гуше, те не доносе зрео род.

¹⁵ А семе које је пало на добро тле – то су они који слушају реч и задржавају је у добром и племенитом срцу, те постојано доносе род.

Прича о лампи

¹⁶ Нико не пали светиљку да би је покрио посудом, нити да би је ставио под кревет, него је ставља на свећњак да би они који улазе видели светлост.

¹⁷ Јер нема тога што је тајно, а да се неће открити, нити има чега што је прикривено, а да се неће сазнати и обелоданити.

18 Зато, пазите како слушате, јер онај ко има, њему ће се додати, а од онога који нема, узеоће се и оно што мисли да има.“

Исусова мајка и браћа

19 Дошли су и Исусова мајка и браћа да га виде, али нису могли да дођу до њега од много народа.

20 Јавили су му: „Ту напољу су твоја мајка и твоја браћа и хоће да те виде.“

21 Исус им одговори: „Моја мајка и моја браћа су они који слушају Божију реч и извршују је.“

Исус смирује буру

22 Једног дана је Исус ушао у бродић са својим ученицима и рекао им: „Хајдемо на другу страну језера!“ Они оду.

23 Док су пловили, Исус заспа. Подиже се бура на језеру, тако да се чамац пунио водом, те су били у опасности.

24 Његови ученици му приђу и пробуде га, говорећи: „Учитељу, учитељу, пропадамо!“ Исус се подиже, па заповеди ветру и таласима, те се они смирише и настаде тишина.

25 Онда им рече: „Где вам је вера?“

А они су, уплашени и зачуђени, говорили један другом: „Ко је овај што заповеда ветровима и води, те му се покоравају?“

Исус исцељује опседнутог

26 Допловили су до гедаринске области, који се налази насупрот Галилеји.

27 Када се искрцао на суво, срео га је неки човек из града, који је био опседнут злим духовима. Он се дуго није облачио и није живео у кући, него по гробовима.

28 Када је видео Исуса, повикао је, пао пред њега, и рекао веома гласно: „Шта хоћеш од мене, Исусе, Сине најузвишенијег Бога? Молим те, немој да ме мучиш!“

29 Исус је, наиме, заповедио нечистом духу да изађе из човека, јер га је одавно обузео. Њега су морали да везују ланцима и оковима и да га чувају, али би он покидао окове, и зли дух га је терао на пуста места.

30 Исус га упита: „Како ти је име?“ Он одговори: „Легија!“, јер је много злих духова ушло у њега.

31 Они су преклињали Исуса да им не заповеди да оду у бездан.

32 А ту у близини, на једној падини, пасло је велико крдо свиња. Зли духови замоле Исуса да им дозволи да иду у свиње. Исус им је то дозволио.

33 Тада су зли духови изашли из човека, ушли у свиње, па се крдо сјурило низ обронак у језеро и подавило се.

34 Кад су свињари видели шта се догодило, разбежали су и јавили то људима у граду и по селима.

35 Људи изађу да виде шта се десило. Кад су дошли к Исусу, нашли су човека који је био опседнут злим духовима, како седи до Исусових ногу, одевен и при здравој памети. То их је уплашило.

36 Очевици су испричали другима како је Исус исцелио опседнутог.

37 Становници из читавог гедаринског краја су га молили да оде, јер су се веома уплашили. Исус уђе у бродић и врати се.

38 А човек, из кога су изашли зли духови, замолио га је да остане са њим, али га је Исус отпремио, рекавши:

39 „Врати се својој кући и испричај шта ти је Бог учинио.“ Он оде, те је по целом граду говорио шта му је Исус учинио.

Исус враћа Јаирову ћерку у живот

⁴⁰ Када се Исус вратио на другу обалу језера, народ га је срдечно дочекао, јер су га сви очекивали.

⁴¹ Дође и неки човек који се звао Јаир, старешина синагоге. Он клекну пред Исуса и замоли га да дође у његов дом.

⁴² Он је, наиме, имао ћерку јединицу од дванаест година, која је била на самрти.

Док је Исус ишао, народ се гурао око њега.

⁴³ Ту је била и нека жена која је дванаест година боловала од крварења. Она је сав свој иметак потрошила на лекаре, али ниједан није могао да је излечи.

⁴⁴ Она му приђе с леђа и дотаче руб његове одеће. Крварење одмах престаде.

⁴⁵ Исус упита: „Ко ме је дотакао?“

Како су сви порицали, Петар одговори: „Учитељу, то се народ око тебе гура!“

⁴⁶ Али Исус рече: „Неко ме је дотакао, јер сам осетио да је сила изашла из мене.“

⁴⁷ Видевши да није остала непримећена, жена иступи дрхтећи, те паде ничице пред њега, и рече пред свим народом зашто га је дотакла и како је одмах оздравила.

⁴⁸ Исус јој онда рече: „Ћерко, твоја те је вера исцелила; иди с миром.“

⁴⁹ Док је он још говорио, неко дође из куће Јаира, старешине синагоге, и рече Јаиру: „Твоја ћерка је умрла, не мучи више учитеља.“

⁵⁰ Исус је то чуо, па је рекао Јаиру: „Не бој се, само веруј, и биће исцељена.“

⁵¹ Када је дошао у кућу, никоме није дозволио да уђе унутра с њим, осим Петра, Јована, Јакова и девојичиних родитеља.

⁵² Сви су плакали и нарицали за њом. Исус рече: „Не плачите, није умрла, него спава.“

⁵³ Сви су му се смејали, јер су знали да је умрла.

⁵⁴ Исус узео њену руку и повика: „Девојчице, устани!“

⁵⁵ Њен дух се врати, те она одмах устаде, а Исус заповеди да јој дају нешто да једе.

⁵⁶ Њени родитељи су били запањени, али им Исус заповеди да ником не говоре шта се догодило.

9

Исус шаље Дванаесторицу

¹ Исус сазва Дванаесторицу и даде им силу и власт над свим злим духовима и да исцељују болести.

² Послао их је да навешћују Царство Божије и да лече.

³ Исус им рече: „Не носите ништа са собом на пут: ни штап, ни врећу, ни хлеб, ни новац, нити треба да имате два пара одеће.

⁴ У коју кућу уђете, у њој и останите, све док не одете из тог места.

⁵ А ако вас људи не приме, изиђите из тог града, отресите прашину са својих ногу. То ће бити доказ против њих.“

⁶ Они су затим отишли, па су проповедали Радосну вест по селима и лечили посвуда.

⁷ Кад је Ирод четверовласник чуо о свему што се догађа, био је потпуно збуњен, јер су неки говорили да је то Јован Крститељ устао из мртвих.

⁸ Други су, опет, говорили да се то пророк Илија појавио, а трећи да се неки од древних пророка вратио у живот.

⁹ Ирод је на то рекао: „Јовану сам ја одрубио главу; али ко је тај о коме чујем такве ствари?“ И настојао је да види Исуса.

Исус храни пет хиљада људи

¹⁰ Кад су се апостоли вратили, испричали су Исусу какве су ствари учинили. Исус их је онда повео и повукао се у осаму према граду по имену Витсаида.

¹¹ Међутим, народ је то сазнао, па је кренуо за њим. Исус их је прихватио и говорио им о Царству Божијем и излечио оне којима је било потребно излечење.

¹² Када је дан био на измаку, пришла су му Дванаесторица и рекла му: „Отправи народ, да би могли да оду до оближњих села и засеока да нађу преноћиште и храну, јер смо овде на пустом месту.“

¹³ Исус им рече: „Дајте им ви да једу.“

Они одговоре: „Ми имамо само пет хлебова и две рибе. Да одемо да купимо храну за сав овај народ?“

¹⁴ (Било је око пет хиљада мушкараца.)

Онда Исус рече својим ученицима: „Сврстајте народ у групе од по педесет, па нека поседају.“

¹⁵ Они тако учинише, те сви поседаше.

¹⁶ Исус је узео пет хлебова и две рибе, погледао према небу и изрекао благослов. Потом је разломио хлеб и давао ученицима да изнесу пред народ.

¹⁷ Сви су јели и наситили се, а ученици су покупили још дванаест котарица преосталог хлеба.

Петрово исповедање

¹⁸ Једном приликом, када се Исус сам молио, са њиме су били и његови ученици. Питао их је: „Шта се у народу говори: ко сам ја?“

¹⁹ Они одговорише: „Једни кажу да си Јован Крститељ, други да си Илија, а трећи да је то неки од пророка из прошлости устао из мртвих.“

20 Исус их упита: „А шта ви кажете: ко сам ја?“
Петар одговори: „Ти си Христос Божији.“

21 Исус им строго заповеди да то никоме не говоре.

22 Још им је рекао: „Син Човечији мора много да пропати. Њега ће одбацити старешине, водећи свештеници и зналци Светог писма. Биће убијен, али ће васкрснути трећег дана.“

Цена следбеништва

23 Онда је свима рекао: „Ко хоће да иде за мном, нека се одрекне себе самог и нека узме свој крст свакога дана, па нека ме следи.

24 Јер, ко хоће да спасе свој живот, изгубиће га, а ко ради мене изгуби свој живот, тај ће га спасти.

25 Шта вреди човеку да задобије и сав свет, а самога себе изгуби или себи науди?

26 А ко се застиди мене и мојих речи, и Син Човечији ће се постидети њега када буде дошао у својој слави, и у слави свога Оца и са светим анђелима.

27 Заиста вам кажем: међу онима који стоје овде има неких који неће искусити смрт док не виде Царство Божије.“

Преображење

28 А око осам дана након што је рекао ово, повео је Петра, Јована и Јакова и попео се на гору да се моли.

29 Док се молио, његово лице се изменило, а његова одећа постала бела и сјајна.

30 Уто се појавише два човека, па су разговарали са њим. То су били Мојсије и Илија,

³¹ који су се указали у небеској слави. Говорили су о Исусовој смрти*, коју је требало да поднесе у Јерусалиму.

³² Али, Петра и његове пријатеље савлада сан. Кад су се пробудили, угледали су Исуса у његовој слави и два човека како стоје са њим.

³³ Када су они одлазили од њега, Петар рече: „Учитељу, добро је да смо овде! Да начинимо три сенице: једну теби, једну Мојсију и једну Илији.“ Он, наиме, није знао шта говори.

³⁴ Док је Петар још говорио, дође облак и заклони их. Ученици су били уплашени кад их је облак наткрио.

³⁵ Тада дође глас из облака, говорећи: „Ово је мој изабрани Син. Њега слушајте!“

³⁶ Када је глас утихнуо, Исус је поново био сам. А ученици су ћутали и тих дана никоме нису јављали ништа од онога што су видели.

Исус исцељује опседнутог младића

³⁷ Следећег дана, када су сишли са горе, много света му је кренуло у сусрет.

³⁸ Један човек из народа повика: „Учитељу, обазри се на мога сина; то ми је јединац.

³⁹ Ево, спопада га зао дух, те одједном виче, тресе га и детету пена пође на уста. Не пушта га док га не исцрпи.

⁴⁰ Молио сам твоје ученике да га изгнају, али они нису могли.“

* **9:31** Реч која је овде преведена са *смрт*, на грчком је *излазак*, што упућује на значај Исусове смрти. У Старом завету *излазак* се односи на Божије ослобођење израиљског народа од египатског ропства. Христова смрт на крсту јесте *излазак*, то јест, дело откупљења, којим Бог изводи људе из ропства греха.

⁴¹ Исус одговори: „О, неверни и изопачени роде, докле ћу још бити са вама и подносити вас? Доведи свога сина овамо!“

⁴² Док је дечак долазио, зли дух га обори на земљу тресући га. Исус заповеди нечистом духу, исцели дечака и предаде га његовом оцу.

⁴³ Сви су били задивљени Божијим величанством.

Исус поново говори о својој смрти

Док су се сви још дивили свему што је учинио, Исус рече својим ученицима:

⁴⁴ „Добро слушајте што вам кажем: Син Човечији ће бити предат људима у руке.“

⁴⁵ Но, они нису разумели те речи, јер је било сакривено од њих, те нису могли да схвате, а бојали су се да га питају о томе.

Ко је највећи?

⁴⁶ Међу ученицима се поведе расправа о томе ко је највећи међу њима.

⁴⁷ Но Исус, знајући о чему они размишљају у себи, узе једно дете, постави га поред себе,

⁴⁸ па им рече: „Ко прихвата ово дете у моје име, мене прихвата, а ко мене прихвата, прихвата онога који ме је послао. Ко је најмањи међу вама, тај је највећи.“

⁴⁹ Јован му рече: „Учитељу, видели смо једног човека како у твоје име истерује зле духове. Ми смо му то забранили, зато што не иде са нама.“

⁵⁰ Исус му рече: „Немојте му бранити, јер ко није против вас, за вас је.“

Исусова служба на путу за Јерусалим

Самарјанско село не прихвата Исуса

⁵¹ Када је дошло време да буде вазнет на небо, Исус одлучи да оде у Јерусалим.

⁵² Зато је послао гласнике пред собом. Они оду и дођу у једно самарјанско село да припреме што му је потребно.

⁵³ Међутим, мештани га нису примили, зато што је ишао у Јерусалим.

⁵⁴ Када су ученици Јаков и Јован видели ово, рекли су: „Господе, хоћеш ли да кажемо да огањ сиђе са неба и уништи их?“

⁵⁵ Исус се окрену, па их прекори због тога: „Не знате каквог сте духа!

⁵⁶ Син Човечији није дошао да уништи људске душе, него да их спасе.“ Затим су отишли у друго село.

Захтеви следбеништва

⁵⁷ Идући путем, неко рече Исусу: „Следићу те куд год ти будеш пошао!“

⁵⁸ Исус му одговори: „Лисице имају јазбине, птице гнезда, а Син Човечији нема где да наслони главу.“

⁵⁹ Затим је рекао једном другом: „Пођи за мном.“ Но, он рече: „Господе, дозволи ми прво да одем и сахраним оца.“†

⁶⁰ „Пусти нека мртви сахрањују своје мртве – рече му Исус – а ти иди и објављуј Царство Божије.“

⁶¹ Трећи рече: „Господе, ја ћу те следити, али ми дозволи да се најпре поздравим са својим укућанима.“

⁶² А Исус му рече: „Нико ко се прими плуга, па се окреће натраг, није прикладан за Царство Божије.“

† **9:59** По јудејском обичају из првог века наше ере, сахрањивање се обављало непосредно по смрти преминулог. Међутим, након годину дана, када би тело иструлило, најстарији син би скупио очеве кости и ставио их у посебну кутију. Кутија би се затим стављала у отвор у зиду гроба. То је било потпуно сахрањивање.

10

Послање седамдесет двојице ученика

¹ После овога је Господ одредио другу седамдесет двојицу ученика и послао их по двојицу пред собом у сваки град и свако место у које је намеравао да дође.

² Рекао им је: „Жетве је много, а мало радника. Стога се молити Господару жетве да пошаље раднике на своју жетву.

³ Идите! Ја вас шаљем као јагањце међу вукове.

⁴ Не узимајте са собом ни новчаника, ни торбе, ни обуће. На путу се ни са ким не поздрављајте.

⁵ Кад улазите у неку кућу, прво реците: 'Мир овој кући!'

⁶ Ако човек мира живи тамо, ваш мир ће остати на тој кући; а ако не, ваш мир ће се вратити к вама.

⁷ У тој кући останите и једите и пијте шта год вам дају, јер радник заслужује своју плату. И не прелазите из куће у кућу.

⁸ Ако се нађете у неком граду и приме вас, једите оно што поставе пред вас.

⁹ У том месту исцељујте болесне и говорите им: 'Приближило се Царство Божије!'

¹⁰ А ако дођете у неки град, па вас не приме, онда идите по његовим улицама и говорите:

¹¹ 'Отресамо и прашину која је у вашем граду прионула за наше стопе. Али да знате: приближило се Царство Божије!'

¹² Кажем вам да ће Содоми бити лакше на Судњи дан него оном граду.

¹³ Јао теби, Хоразине! Јао теби, Витсаидо! Јер да су се у Тиру и Сидону догодила чуда која су била учињена у вама, одавно би се већ покајали, седећи у кострети и пепелу.

14 Зато ће Тиру и Сидону бити лакше на Судњи дан него вама.

15 А ти, Кафарнауме, хоћеш ли се до неба уздићи? До Света мртвих ћеш се срушити!

16 Ко вас слуша – мене слуша, и ко вас одбацује – мене одбацује, а ко одбацује мене – одбацује онога који ме је послао.“

17 А седамдесет двојица се вратише и са радошћу рекоше: „Господе, и зли духови нам се покорављују у твоје име!“

18 Исус им рече: „Гледао сам Сатану како пада с неба као муња.

19 Ево, дао сам вам власт да газите змије и шкорпије и сваку непријатељску силу. Они вам никако неће naudити.

20 Нека вас не радује то што вам се зли дуси покорављују, него што су ваша имена записана на небу.“

21 Тада се Исус испуни радошћу по Светом Духу и рече: „Хвалим те, Оче, Господару неба и земље, што си ово сакрио од мудрих и умних, а открио онима што су као мала деца. Да, Оче, јер ти је тако било по вољи.

22 Отац ми је све предао; и нико не зна ко је Син осим Оца, и нико не зна ко је Отац осим Сина, и оног коме Син хоће да открије.“

23 Онда се окренуо према ученицима и само њима рекао: „Блажене су очи, које гледају оно што ви гледате.

24 Кажем вам да су многи пророци и цареви желели да виде оно што ви гледате, али нису видели, и да чују оно што ви слушате, али нису чули.“

Прича о милосрдном Самарјанину

²⁵ Неки зналац Светог писма устаде и упита Исуса, с намером да га искуша: „Учитељу, шта треба да чиним да бих баштинио вечни живот?“

²⁶ Исус му одговори: „Шта је записано у Закону? Како то тамо читаш?“

²⁷ Овај му одговори: „Воли Господа, Бога свога, свим срцем својим, свом душом својом, свом снагом својом и свим умом својим, и ближњега свога као самога себе.“

²⁸ Исус му рече: „Добро си одговорио. Чини тако и живећеш.“

²⁹ Али овај, желећи да се оправда, упита Исуса: „Ко је мој ближњи?“

³⁰ Исус на то рече: „Силазио неки човек из Јерусалима у Јерихон и допао у руке разбојницима. Они га свуку, претуку, па оду, остављајући га полумртва.

³¹ Десило се да је тим путем силазио неки свештеник. Када је видео унесрећеног, наставио је даље.

³² И неки Левит је пролазио тим путем. Видео је унесрећеног и наставио даље.

³³ Тако је и неки Самарјанин путовао туда. Када је дошао до унесрећеног, погледао га је и сажалио се над њим.

³⁴ Затим му је пришао, прелио његове ране уљем и вином и превио их. Онда га је ставио на своје магаре, одвео до гостионице и побринуо се за њега.

³⁵ Сутрадан је извадио два сребрњака, дао их гостионичару, и рекао: 'Постарај се за њега, па ако потрошиш више, доплатићу ти када се будем враћао.'

³⁶ Шта мислиш: ко је од ове тројице био ближњи ономе што је пао разбојницима у руке?“ – упита Исус.

³⁷ Овај одговори: „Онај који је показао милосрђе према њему.“

Исус му онда рече. „Иди и ти и чини тако.“

У дому Марте и Марије

³⁸ Док су путовали, Исус сврати у неко село. Тамо га је угостила нека жена по имену Марта.

³⁹ Она је имала сестру која се звала Марија. Ова друга је села до Господових ногу и слушала његово учење.

⁴⁰ А Марта се сва растрчала да га што боље послужи. Она приђе и рече: „Господе, зар не мариш што ме је моја сестра оставила да сама послужујем? Реци јој, стога, да ми помогне!“

⁴¹ Исус јој одговори: „Марта, Марта, исувише се бринеш и узнемираваш,

⁴² а само је једно потребно. Марија је изабрала бољи део који јој нико неће одузети.“

11

Поука о молитви

¹ Једном приликом се Исус молио на неком месту. Кад је завршио, његови ученици му рекоше: „Господе, научи нас да се молимо, као што је и Јован научио своје ученике.“

² Исус им рече: „Када се молите, говорите:
'Оче, нека се слави име твоје свето,
нека дође Царство твоје,

³ хлеб наш насушни дај нам сваког дана,

⁴ и опрости нам грехе наше,
јер и ми опраштамо сваком свом дужнику.
И не дај да подлегнемо искушењу.“

⁵ Онда им рече: „Зар ко од вас има таквог пријатеља, код кога би отишао у по ноћи и рекао му: 'Пријатељу, позајми ми три хлеба,

⁶ јер ми је дошао пријатељ с пута, а немам шта да изнесем пред њега',

⁷ а пријатељ му одговорио из куће: 'Не узнемиравај ме! Врата су закључана и ја сам са својом децом у постељи; не могу да устанем да ти дам.'?

⁸ Кажем вам, ако и не устане да му да хлеб зато што му је пријатељ, устаће и даће му што му треба да би сачувао себи образ.

⁹ Тако и ја вама кажем: молитe и даће вам се, тражите и наћи ћете, куцајте и отвориће вам се.

¹⁰ Јер, ко год моли, добија, ко год тражи, налази, и ко год куца, томе се отвара.

¹¹ Ко је од вас такав отац да сину пружи змију кад му овај затражи рибу?

¹² Или шкорпију, кад затражи јаје?

¹³ Дакле, када ви, будући зли, умете да дајете добре дарове својој деци, колико више ће Отац на небесима дати Светога Духа онима који затраже од њега?“

Исус и Веелзевул

¹⁴ Једном је Исус истеривао злог духа, узрочника занемелости. Када је зли дух изашао, глуви човек је проговорио, а народ се задивио.

¹⁵ Ипак, неки од њих рекоше: „Он уз помоћ Веелзевула, главара злих духова, истерује зле духове!“

¹⁶ Други су га, опет, искушавали, тражећи од њега да им да знак с неба.

¹⁷ Исус је знао шта они мисле, па им је рекао: „Свако царство које се подели унутар себе, опустеће, и ако се породица разједини, распашће се.

¹⁸ Ако је Сатана устао против себе самог, како ће опстати његово царство? Ви, наиме, тврдите да ја уз помоћ Веелзевула изгоним зле духове.

¹⁹ Ако ја уз помоћ Веелзевула изгоним зле духове, уз чију помоћ их ваши ученици* изгоне? Зато ће вам они судити.

²⁰ Али, ако ја Божијим прстом изгоним зле духове, онда је к вама дошло Царство Божије.

²¹ Када јаки човек оружјем чува свој дом, његова добра су безбедна.

²² Али када неко јачи дође и савлада га, он му узима оружје у које се поуздао и дели што је покрао од њега.

²³ Ко није са мнош, против мене је, и ко са мнош не сакупља, тај расипа.

²⁴ Када нечисти дух изађе из човека, он тумара по безводним местима тражећи себи покоја. И пошто га не налази, каже: 'Вратићу се у свој дом, одакле сам изашао.'

²⁵ Када се врати, налази кућу почишћену и уређену.

²⁶ Онда одлази и доводи седам других духов, горих од себе, па уђу и настане се тамо. Човеку онда то потоње стање бива горе но што му је било пређашње.“

²⁷ Док је Исус говорио, нека жена из народа узвикне: „Блажена мајка која те је родила и дојила!“

²⁸ А Исус рече: „Блаженији су они који слушају реч Божију и држе је.“

Знак пророка Јоне

²⁹ Како се народ стицао, Исус поче да говори: „Овај нараштај је зао нараштај; он тражи знак, али му се неће дати други знак, осим знака Јоне.

* **11:19** Дословно: синови.

³⁰ И као што је Јона био знак за Нинивљане, тако ће и Син Човечији бити знак за људе овога нараштаја.

³¹ Царица са југа ће се подићи из мртвих на Судњи дан са овим нараштајем и оптужиће га, јер је из далека дошла да чује Соломонову мудрост, а ево, овде се збива нешто што превазилази Соломона.

³² Нинивљани ће се подићи из мртвих на Судњи дан са овим нараштајем и оптужити га, јер су се они покајали на Јонину проповед, а ево, овде се збива нешто што превазилази Јону.

Око – огледало душе

³³ Нико не пали светиљку да би је ставио на скривено место или под мерицу, већ је ставља на свећњак, тако да виде светлост сви који улазе.

³⁴ Твоје око је светиљка твоме телу. Ако је твоје око безазлено, цело твоје тело је осветљено; ако је твоје око злобно, цело твоје тело је у тами.

³⁵ Зато гледај да светлост која је у теби не постане тама.

³⁶ Дакле, ако је светлост у целом твом телу, тако да нема ниједног мрачног дела, онда ћеш у потпуности бити осветљен, као кад те светиљка осветљава својим сјајем.“

Седмоструко „јао“ znalцима Светог писма и фарисејима

³⁷ Док је Исус још говорио, један фарисеј га позва да обедује са њим. Исус уђе и заузме место за столом.

³⁸ Фарисеји се зачудише видевши да Исус није прво опрао руке пре обода.

³⁹ Господ им рече: „Да, ви фарисеји споља чистите чашу и посуђе, а изнутра сте пуни похлепе и злоће.

⁴⁰ Безумници! Није ли Бог који је створио човекову спољашњост, такође створио и његову нутрину?

⁴¹ Него, дајте оно што је изнутра као милостињу, па ће вам све бити чисто.

⁴² Јао вама, фарисеји, јер дајете десетак од нане и руте и од сваког поврћа, а занемарујете правду и љубав Божију! Ово је требало чинити, а оно не изостављати.

⁴³ Јао вама, фарисеји, јер волите истакнута места у синагогама и да вас са уважавањем поздрављају по трговима!

⁴⁴ Јао вама, јер сте као необележени гробови по којима људи незнајући иду!“

⁴⁵ Тада му зналци Светог писма рекоше: „Учитељу, кад говориш ове ствари, ти и нас вређаш!“

⁴⁶ Исус одговори: „Јао и вама, зналцима Светог писма, јер теретите људе једва подношљивим бременима, а сами не мрдате ни прстом да им помогнете!“

⁴⁷ Јао вама, јер подижете споменике пророцима, а ваши су их преци побили!

⁴⁸ Тиме сведочите да одобравате дела својих предака: они су их побили, а ви им дижете споменике.

⁴⁹ Зато Бог по својој мудрости рече: 'Послаћу им пророке и апостоле; неке ће убити, а неке прогнати.'

⁵⁰ Стога ће ваш нараштај бити сматран кривим за крв свих пророка која се пролила од почетка света до сада,

⁵¹ од крви Авеља, па до крви Захарије кога су убили између жртвеника и Дома Господњег. Да, кажем вам, ваш нараштај ће се сматрати кривим.

⁵² Јао вама, зналци Светог писма, јер сте узели кључ знања. Сами нисте ушли, а спречили сте оне који су хтели да уђу!“

⁵³ Кад је Исус отишао оданде, зналци Светог писма и фарисеји су се жестоко окомили на њега, салећући га питањима

⁵⁴ и вребајући да улове неку реч која би га оптужила.

12

Упозорење против лицемерја

¹ У међувремену се окупило на хиљаде људи, тако да су газили једни друге. Тада Исус прво поче да говори својим ученицима: „Чувајте се фарисејског квасца, који је лицемерје.

² Нема ничег што је скривено, да се неће открити, нити тајног, да се неће дознати.

³ Јер, што сте рекли у тами, чуће се на светлости дана, и што сте рекли иза затворених врата, разгласиће се са кровова.

Кога се треба бојати?

⁴ Пријатељи моји, кажем вам, не бојте се оних који убијају тело, јер после тога не могу више ништа да учине.

⁵ Рећи ћу вам кога да се бојите: бојте се Бога, који, пошто убије, има власт да баца у пакао. Да, кажем вам, њега се бојте.

⁶ Зар се не продају пет врабаца за два новчића? Ипак, ни један од њих није заборављен од Бога.

⁷ А вама су и све власи на глави пребројане. Зато се не бојте: ви вредите много више од јата врабаца.

⁸ Кажем вам: свако ко ме призна пред људима, признаћу и ја њега пред анђелима Божијим.

⁹ А ко се мене одрекне пред људима, одрећи ћу се и ја њега пред анђелима Божијим.

¹⁰ Свако ко каже реч против Сина Човечијег, биће му опроштено, али ко изговори хулу против Светога Духа, томе се неће опростити.

¹¹ Када вас буду изводили у синагоге да вам суде, или пред намеснике и владаре, не брините се како ћете се бранити, или шта ћете говорити,

¹² јер ће вас Свети Дух поучити шта да кажете у тај час.“

¹³ Неко из народа рече: „Учитељу, реци мом брату да подели са мном наследство!“

¹⁴ Исус му рече: „Човече, ко је мене поставио да судим или делим имовину међу вама?“

¹⁵ Онда се обратио свима: „Пазите и чувајте се сваке похлепе, јер ничији живот не зависи од обиља његових добара, колико год да их има.“

¹⁶ Онда им исприча једну причу: „Неком богатом човеку обилно родила њива.

¹⁷ Човек је размишљао у себи: 'Шта да урадим? Немам где да сакупим летину.'

¹⁸ Онда рече: 'Овако ћу учинити: срушићу своје житнице и саградићу веће, па ћу тамо сместити све жито и остала добра.

¹⁹ Онда ћу рећи себи: „Душо моја, имаш многа добра смештена за дуго година. Одмарај, једи, пиј и уживај!“

²⁰ Али Бог му рече: 'Безумниче! Још ноћас ћу узети твоју душу. Коме ли ће остати оно што си стекао?'

²¹ Тако бива са сваким који згрће себи богатство, а пред Богом је сиромашан.“

Поуздање у Бога

²² Исус рече својим ученицима: „Стога вам кажем: не брините се за живот, шта ћете јести, или за тело, шта ћете обући,

²³ јер је живот вреднији од хране и тело од одеће.

²⁴ Погледајте гавране! Они нити сеју, нити жању, немају ни складишта ни житнице, а Бог их храни. Ви вредите много више од птица.

²⁵ Ко од вас може бринући се продужити себи живот, макар само и за кратко време?

²⁶ Дакле, ако не можете да учините ни то што је најмање, зашто се бринете за остало?

²⁷ Погледајте љиљане како расту! Не труде се, нити предуг, а ја вам кажем да ни Соломон у свој својој раскоши није био одевен као и један од њих.

²⁸ Па ако Бог тако одева биље које је данас у пољу, а већ сутра се баца у пећ, колико ли ће пре оденути вас, о, маловерни!

²⁹ Зато се не оптерећујте тиме шта ћете јести или пити и не брините се око тога,

³⁰ јер све то траже и многобошци у овоме свету. Ваш Отац зна да вам је све то потребно.

³¹ Него, тражите Царство његово, а Бог ће вам ово додати.

³² Не бој се, мало стадо, јер је Оцу било по вољи да вам да Царство.

³³ Продајте своју имовину и дајте је као милостињу. Опремите се торбама које неће дотрајати и неисцрпним благом са неба, које лопов не краде нити мољац уништава.

³⁴ Јер, где је ваше благо, тамо ће бити и ваше срце.

Спремност и будност

³⁵ Опашите своје бокове, а ваше светиљке нека горе.

³⁶ Будите као слуге које очекују свога господара да се врати са свадбе, да му одмах отворе врата кад он дође и покуца.

³⁷ Благо оним слугама које господар, кад се врати, нађе будне. Заиста вам кажем да ће се сам господар опасати, посадити их за трпезу и послуживати их.

³⁸ Благо оним слугама које господар, када дође, нађе будне и приправне у поноћ или пред свитање.

³⁹ Ово знајте: ако би домаћин знао у које доба ће лопов доћи, не би дозволио да му провали у кућу.

⁴⁰ Тако и ви будите спремни, јер ће Син Човечији доћи у час када не мислите.“

⁴¹ Петар упита: „Господе, говориш ли ову причу само нама или и свима осталима?“

⁴² Господ одговори: „Ко је, дакле, верни и мудри управитељ? То је онај кога Господар постави да се стара о осталим слугама да добијају оброке на време.

⁴³ Блажен је онај слуга кога Господар, када дође, затекне да овако ради.

⁴⁴ Заиста вам кажем да ће му поверити управу над целим својим имањем.

⁴⁵ Али ако тај слуга каже: 'Мој Господар се задржао на путу', па почне да туче слуге и слушкиње, да једе, пије и опија се,

⁴⁶ доћи ће Господар ових слугу у дан у који га не очекује, те ће га посећи и одредити му место међу неверницима.

⁴⁷ Слуга који зна господареву вољу, а не извршује је и није приправан, биће ишибан јако.

⁴⁸ А слуга који не зна, а учини оно што заслужује казну, биће мало шибан. Од свакога коме је много дано, много ће се и захтевати. Кома је више поверено, од тога ће се још више захтевати.

Исус – узрок поделе

⁴⁹ Дошао сам да баћим огањ на земљу. О, како бих волео да већ пламти!

⁵⁰ Треба и крштење да примим, и како ми је тешко док се то не сврши!

⁵¹ Мислите ли да сам дошао да донесем мир на земљу? Не, кажем вам, него раздор.

⁵² Наиме, од сада ће се петоро у кући поделити: троје против двоје и двоје против троје,

⁵³ отац против сина и син против оца, мајка против ћерке и ћерка против мајке, свекрва против снахе и снаха против свекрве.“

Знаци времена

⁵⁴ А мноштву је рекао: „Када видите да се облак појављује на западу, одмах кажете да ће бити невреме, и буде невреме.

⁵⁵ А кад дуне ветар с југа, ви кажете да ће бити врућина, и тако и буде.

⁵⁶ Лицемери! Изглед земље и неба знате да протумачите; како онда не знате да протумачите ово време?

⁵⁷ Зар сами не увиђате шта је праведно?

⁵⁸ Ако те зајмодавац потера на суд, настој колико можеш да изгладиш ствар са њим док сте још на путу. У противном, одвешће те пред судију и судија ће те предати судском службенику, па ће те овај бацити у тамницу.

⁵⁹ Кажем ти да нећеш изаћи оданде док не исплатиш и последњи новчић.“

13

Покајање или пропаст

¹ У то време дођу неки и извести Исуса о Галилејцима које је Пилат побио док су приносили жртве Богу.

² Исус им рече: „Мислите ли да су ови Галилејци били грешнији од осталих Галилејаца, зато што су тако настрадали?”

³ Нимало! Кажем вам: ако се не покајете, сви ћете тако изгинути.

⁴ Или, зар мислите да су оних осамнаест на које се срушила кула у Силоаму и побила их, били кривљи од осталих јерусалимских становника?

⁵ Нимало! Кажем вам: ако се не покајете сви ћете тако изгинути.“

⁶ Онда им је испричао ову причу: „Један човек имао смокву посађену у свом винограду. Дође он да види има ли рода, али не нађе.

⁷ Тада рече виноградару: 'Ево, већ три године долазим и тражим род на овој смокви, али га не налазим. Посеци је! Зашто да исцрпљује земљу?’

⁸ Али виноградар одговори: 'Господару, остави је још ову годину. Окопају је и нађубрити,

⁹ па ће можда родити. Ако не роди, посеци је.“

Исус исцељује згрбљену жену у суботу

¹⁰ Једне суботе је поучавао у синагоги.

¹¹ Тамо се наша и нека жена коју је нечисти дух, узрочник болести, осамнаест година држао згрбљену, те није могла да се исправи.

¹² Видевши је, Исус је позва к себи, и рече јој: „Жено, ослобађам те твоје болести!“

¹³ Исус положи своје руке на њу и жена се одмах исправи и поче да слави Бога.

¹⁴ Старешина синагоге, љут што је Исус исцелио у суботу, рече: „Има шест радних дана у недељи. У те дане долазите да се лечите, а не у суботу!“

¹⁵ Господ му одговори: „Лицемери! Не одвезује ли свако свога вола или магарца од јасала и не води ли га на појило суботом?

¹⁶ Није ли требало ослободити ову Аврахамову ћерку, коју је Сатана осамнаест година држао сvezану, од свеза баш у суботу?“

¹⁷ Сви његови противници били су постиђени оним што је рекао, али се народ радовао свим изванредним делима које је учинио.

Прича о горушичином зрну и квасцу

¹⁸ Онда Исус рече: „Чему је слично Царство Божије? С чиме да га упоредим?

¹⁹ Оно је слично горушичином зрну које човек узме и посеје у својој башти. Семе онда израста и постаје дрво и птице небеске гнезде се по његовим гранама.“

²⁰ Исус поново рече: „С чиме да упоредим Царство Божије?

²¹ Оно је слично квасцу који жена узме и умеси са три мере брашна, док све тесто не умекне.“

Уска врата

²² Исус је затим пролазио кроз градове и села и поучавао, настављајући своје путовање према Јерусалиму.

²³ Неко му рече: „Господе, има ли мало оних који ће бити спасени?“

Исус одговори:

²⁴ „Борите се да уђете на уска врата, јер вам кажем да ће многи настојати да уђу, али неће моћи.

²⁵ Кад домаћин устане и затвори врата, ви ћете остати пред вратима и молити: 'Господе, отвори нам!'

Онда ће вам он одговорити: 'Не знам ни ко сте ни одакле сте.'

26 Тада ћете рећи: 'Ми смо јели и пили са тобом; ти си поучавао по нашим улицама!'

27 А он ће вам одговорити: 'Не знам ни ко сте ни одакле сте. Одлазите од мене сви, који чините безакоње!'

28 Тамо ћете плакати и шкргутати зубима када видите Аврахама, Исака и Јакова и све пророке у Царству Божијем, а ви избачени.

29 Доћи ће народи с истока и запада, севера и југа, и поседати на гозбу Царства Божијег.

30 И гле, тамо ће последњи бити први, и први – последњи.“

Исус тугује над Јерусалимом

31 У тај час приступише му неки фарисеји и рекоше му: „Иди одавде на неко друго место, јер Ирод хоће да те убије.“

32 Исус им рече: „Реците тој лисици: 'Ево, изгоним зле духове и лечим болесне данас и сутра, а трећи дан завршавам.'

33 Али данас, сутра и прекосутра морам да путујем, јер не иде да пророк погине изван Јерусалима.

34 Јерусалиме, Јерусалиме, ти што убијаш пророке и каменујеш оне који су послани к теби, колико пута сам хтео да скупим твоју децу, као што квочка скупља своје пилиће под крила, али ви нисте хтели.

35 Ево, опустеће ваша кућа. А ја вам кажем да ме нећете видети док не кажете: 'Благословен онај који долази у име Господње!'"

14

Исус исцељује болесника у суботу

¹ Једне суботе је Исус дошао у кућу једног од водећих фарисеја на обед. Окупљени су пажљиво мотрили на њега.

² Уто неки човек који је патио од водене болести стаде пред Исуса.

³ Исус упита znalце Светог писма и фарисеје: „Да ли је допуштено лечити суботом или не?“

⁴ Они су ћутали. Исус прихвати човека, исцели га и пусти га да иде.

⁵ А њима рече: „Ако неке од вас син или во упадне у бунар, зар га неће одмах извадити и у суботу?“

⁶ На то нису могли да му одговоре.

Тражи се понизност

⁷ Исус је приметио да су неки гости бирали почасна места, па им је испричао причу:

⁸ „Кад те неко позове на свадбу, немој да седнеш у прочеље, јер домаћин може да позове неког ко је угледнији од тебе.

⁹ Тада ће он, који је позвао и тебе и њега, доћи и рећи: 'Уступи му место.' Онда ћеш постићен заузети последње место.

¹⁰ Него, ако те позову, иди и заузи последње место. Тада ће онај који те је позвао, доћи и рећи: 'Пријатељу, помакни се на више.' Тако ћеш бити почашћен пред свима који с тобом седе за столом.

¹¹ Јер, свако ко се узноси, биће понижен, а ко се понизи, биће узвишен.“

¹² А домаћину рече: „Кад приређујеш ручак или вечеру, не позивај пријатеље, ни браћу, ни родбину, ни богате суседе, јер би они могли да позову тебе и тако ти узврате.

¹³ Него, кад приређујеш гозбу, позови сиромаше, богаље, хроне, следе.

¹⁴ Тада ћеш бити блажен, јер не могу да ти узврате, а Бог ће ти узвратити приликом васкрсења праведних.“

Велика гозба

¹⁵ А један од гостију, када је то чуо, рече му: „Блажени су они који ће бити за трпезом у Царству Божијем!“

¹⁶ Исус му рече: „Неки човек је приредио велику гозбу и позвао много људи.

¹⁷ Кад је било време да гозба почне, послао је свога слугу да каже званицама: ’Дођите, све је већ приправљено.’

¹⁸ Али, сви од реда почну да се изговарају. Први му рече: ’Купио сам њиву, па морам да идем да је видим. Молим те, прими моје извињење.’

¹⁹ Други рече: ’Купио сам пет јармова волова, па идем да видим ваљају ли. Молим те, прими моје извињење.’

²⁰ Трећи рече: ’Оженио сам се, те зато не могу да дођем.’

²¹ Слуга се врати и јави то своме господару. Господар се на то разгневи и рече своме слуги: ’Брзо иди на градске улице и пролазе и доведи овамо сиромаше, богаље, следе и хроне.’

²² Слуга се ускоро врати и рече: ’Господару, твоја наредба је извршена, али још увек има места.’

²³ Тада господар рече слуги: ’Изађи на путеве и међе, па натерај људе да дођу, да ми се напуни кућа.

²⁴ Кажем вам да ниједан од оних људи који су били позвани неће окусити моје вечере.“

Цена следбеништва

²⁵ Једном, док је велико мноштво народа путовало с Исусом, он се окрену према њима и рече им:

²⁶ „Ко долази к мени, а није му омрзао његов отац и мајка, жена и деца, браћа и сестре, па и сопствени живот, не може да буде мој ученик.

²⁷ Ко не носи свој крст и не следи ме, не може да буде мој ученик.

²⁸ Ако неко од вас хоће да зида кулу, он прво седне и прорачуна колики ће бити трошак, да види има ли довољно да заврши.

²⁹ У противном, поставиће темељ, а неће моћи да доврши градњу. Сви који то виде, ругаће му се

³⁰ и говорити: 'Овај човек је почео да зида, а није могао да заврши!'

³¹ Или који цар иде у рат против другог цара, а да прво не седне и размотри може ли да се са десет хиљада војника одупре ономе који иде на њега са двадесет хиљада?

³² Ако не може, послаће изасланике *моћнијем цару* док је овај још далеко, да разговарају о миру.

³³ Према томе, сваки од вас ко се не одрекне свега што има, не може да буде мој ученик.

³⁴ Со је добра, али ако изгуби сланоћу, чиме ли ће је повратити?

³⁵ Није ни за земљу, ни за ђубриво, него је избацују напоље.

Ко има уши, нека слуша!“

15

Прича о изгубљеној овци

¹ Сви порезници и грешници су се окупљали око Исуса да га слушају.

² Фарисеји и зналци Светог писма су гунђали и говорили: „Овај прихвата грешнике и једе са њима.“

³ Исус им онда исприча ову причу:

⁴ „Ко од вас, ако има стотину оваца, па му се изгуби једна, неће оставити деведесет девет у пустињи, док не нађе ту једну?

⁵ Кад је нађе, ставља је на своја рамена са радошћу.

⁶ А када дође кући, позива пријатеље и суседе, и каже им: 'Радујте се са мном, јер сам нашао своју овцу која се изгубила.'

⁷ Кажем вам да ће тако и на небу бити већа радост због једног грешника који се покаје, него због деведесет девет праведника којима није потребно покајање.“

Прича о изгубљеном новчићу

⁸ „Или, замислите неку жену која има десет сребрних новчића, па изгуби један. Неће ли она упалити светилуку и помести кућу, те помно тражити док га не нађе?

⁹ А када га нађе, позива пријатеље и суседе, говорећи: 'Радујте се са мном, јер сам пронашла сребрни новчић који сам изгубила!'

¹⁰ Кажем вам да се анђели радују пред Богом због једног грешника који се покаје.“

Прича о изгубљеном сину

¹¹ Исус настави: „Неки човек имао два сина.

¹² Једном, млађи син рече оцу: 'Оче, дај ми мој део имовине.' Тако отац подели имовину између њих.

¹³ Неколико дана касније, млађи син покупи све што има и оде у далеку земљу. Тамо је протраћио своју имовину на развратан живот.

¹⁴ А када је потрошио све, настане велика глад у тој земљи, и он почне да оскудева.

¹⁵ Онда је отишао и прибио се уз једног становника те земље, који га је послао на своја поља да чува свиње.

¹⁶ Жудео је да напуни стомак рошчићима које су свиње јеле, али му нико није давао.

¹⁷ Но, дошавши к себи, рече: 'Колико је слугу код мог оца који имају хлеба у изобиљу, а ја овде скапавам од глади!

¹⁸ Устаћу и поћи к моме оцу, па ћу му рећи: „Оче, згрешио сам и Богу* и теби;

¹⁹ нисам више достојан да се зовем твојим сином. Прими ме као једног од твојих слугу.“

²⁰ Тако је устао и кренуо своме оцу.

Али, док је још био далеко, угледа га његов отац и сажали се, па потрча, загрли га и изљуби.

²¹ Син му рече: 'Оче, згрешио сам и Богу† и теби. Нисам више достојан да се зовем твојим сином.'

²² Али отац нареди својим слугама: 'Брзо донесите најбољу одећу и обуците му је. Ставите му прстен на руку и обујте му сандале на ноге

²³ И ухватите угојено теле и закољите га, да једемо и да се радујемо!

²⁴ Јер је овај мој син био мртав, али је оживео. Био је изгубљен, али је сада нађен.' Онда почеше да прослављају.

²⁵ Његов старији син је био на њиви. Кад је дошао близу куће, чуо је да се свира и игра.

²⁶ Позвао је једног слугу и упитао га шта се то дешава.

²⁷ Слуга му рече: 'Дошао је твој брат, па је твој отац заклао угојено теле, јер му се вратио кући жив и здрав.'

* **15:18** Дословно: *небу*. † **15:21** Дословно: *небу*.

²⁸ Он се расрдио и није хтео да уђе у кућу. Отац изађе из куће, па га је молио да уђе.

²⁹ Али он одговори оцу: 'Ево, толико година ти служим и никада нисам прекршио ниједну твоју заповест, а никад ми ниси дао јаре да се провеселим са својим пријатељима.

³⁰ Али када је дошао овај твој син који је проћердао твоје имање са блудницама, заклао си угојено теле за њега.'

³¹ 'Сине мој – рече му отац – ти си увек са мном, и све што је моје, то је и твоје.

³² Али треба да будемо весели и да се радујемо, јер је овај твој брат био мртав, али је оживео; био је изгубљен, али је нађен."

16

Прича о сналажљивом управитељу

¹ Исус рече својим ученицима: „Неки богат човек имао управитеља кога су оптужили да му расипа имање.

² Зато га је позвао и рекао му: 'Шта то чујем о теби? Поднеси извештај о свом управљању, јер не можеш више да будеш мој управитељ.'

³ Управитељ рече у себи: 'Мој господар узима од мене управу. Шта да радим? За копање немам снаге, а стидим се да просим.

⁴ Знам шта ћу да урадим, да би ме, кад изгубим службу, људи примили у своје куће.'

⁵ Онда је позвао к себи дужнике свога господара, једног по једног. Питао је првог: 'Колико дугујеш моме господару?'

⁶ Он одговори: 'Стотину бачвица уља.' Онда му рече:

'Узми своју признаницу и брзо напиши педесет.'

⁷ Онда упита другог: 'А колико ти дугујеш?'

Дужник рече: 'Стотину џакова пшенице.'

Он му рече: 'Узми своју признаницу и напиши осамдесет.'

⁸ Господар похвали непоштеног управитеља што је био сналажљив. Јер се људи овога света боље сналазе са својим родом, него народ светлости са својим.

⁹ Ја вам кажем: земаљско богатство је неправедно; али ви га употребите да стекнете себи пријатеље. Када оно нестане, бићете примљени у вечне станове.

¹⁰ Ко је веран у најмањем, биће веран и у највећем, а ко је непоштен у најмањем, биће непоштен и у великом.

¹¹ Дакле, ако нисте били поуздани у земаљском богатству које је неправедно, ко ће вам поверити право богатство?

¹² И ако се нисте показали поузданима у оном што није ваше, како ће вам Бог дати оно што је ваше?

¹³ Ниједан слуга не може служити два господара. Јер, или ће једнога мрзети, а другога волети; или ће једноме бити привржен, а другога презирати. Не можете служити Богу и богатству!"

¹⁴ Кад су фарисеји чули све ово, подсмевали су му се, јер су волели новац.

¹⁵ Исус им рече: „Ви се пред људима правите да сте праведни, али Бог познаје ваша срца. Јер што се међу људима сматра за изузетно, то је Богу гадно.

Мојсијев Закон и Царство Божије

¹⁶ Закон и Пророци су се навештавали до доласка Јована Крститеља. Од тада се проповеда Радосна вест о Царству Божијем и свако наваљује да уђе у њега.

¹⁷ Али је лакше да небо и земља ишчезну, него да се и једна цртица у Закону испусти.

18 Свако ко се разведе од своје жене и ожени се другом, чини прељубу. Исто тако и онај који се ожени разведеном чини прељубу.

Прича о богаташу и сиромашном Лазару

19 Био једном неки богаташ. Облачио се у одећу од скерлета и финог лана, и раскошно се гостио сваки дан.

20 Пред његовим вратима је лежао један сиромаш који се звао Лазар, сав у чиревима,

21 жељан да се наједе мрвица које су падале са богаташевог стола. Пси су долазили и лизали његове ране.

22 Када је сиромаш умро, анђели га однеше к Аврахаму. И богаташ је умро и био сахрањен.

23 Док се мучио у Свету мртвих, подигао је поглед и издалека видео Аврахама и Лазара са њим.

24 Онда повика: 'Оче Аврахаме, смилуј ми се и пошаљи Лазара да умочи само врх свога прста у воду и расхлади ми језик, јер се веома мучим у овој ватри!'

25 Аврахам му одговори: 'Синко, сети се да си током свога животног века примао добре ствари, док је Лазар примао лоше. Сада се он овде теши, а ти се мучиш.

26 Осим тога, између нас и вас постављена је велика провалија, тако да они који би хтели одавде к вама не могу да пређу, нити ико оданде може да пређе к нама.'

27 Богаташ настави: 'Онда те молим, оче, да пошаљеш Лазара у дом мога оца,

28 где имам петоро браће. Нека иде и упозори их да не би дошли на ово место мучења.'

29 Аврахам рече: 'Они имају Мојсија и Пророке, па нека их слушају!'

³⁰ Али *богаташ* рече: 'Не, оче Аврахаме, они ће се покајати ако неко дође из мртвих.'

³¹ Аврахам му рече: 'Ако не слушају Мојсија и Пророке, неће их убедити ни ако неко устане из мртвих.'"

17

Грех и опроштење

¹ Исус рече својим ученицима: „Искушења која наводе на грех морају да дођу, али тешко ономе који је узрок тим искушењима.

² Томе би било боље да му обесе о врат воденични камен и да га баце у море, него да наведе на грех једног од ових малених.

³ Зато пазите на себе.

Ако твој брат згреши, опомени га и ако се покаје, опрости му.

⁴ Ако седам пута на дан згреши против тебе и седам пута дневно дође к теби и каже ти: 'Кајем се', ти му опрости.“

⁵ Апостоли рекоше Господу: „Увећај нам веру!“

⁶ Господ рече: „Ако бисте имали вере као зрно горушице, могли бисте да кажете овом дуду: 'Ишчупај се из корена и посади у море!' и он би вас послушао.

Дужност слуге

⁷ Рецимо да неко од вас има слугу који оре или чува стадо. Када се он врати са њиве, ко ће му од вас рећи: 'Дођи одмах и седи па једи!'

⁸ Напротив! Рећи ће му: 'Спреси ми вечеру, пресвуци се и послужиј ме док једем и пијем, а после тога ћеш ти да једеш и да пијеш.'

⁹ Треба ли господар да захвали слуги што је извршио наређење?

¹⁰ Тако и ви говорите кад учините што вам је било наређено: 'Ми смо само бескорисне слуге; учинили смо само оно што смо били дужни да учинимо.'

Исус исцељује десет губаваца

¹¹ Путујући према Јерусалиму, Исус је пролазио границом Самарије и Галилеје.

¹² Док је улазио у једно село, пошло му је у сусрет десет губавих људи. Стали су подаље

¹³ и повикали: „Исусе! Учитељу! Смилиј се на нас!“

¹⁴ Када их Исус виде, рече им: „Идите и покажите се свештеницима!“ Били су излечени још док су ишли.

¹⁵ Један од њих, када је приметио да је излечен, вратио се славећи Бога из свег гласа.

¹⁶ Пао је ничице пред Исусове ноге захваљујући му. Тај човек је био Самарјанин.

¹⁷ Исус рече: „Било је десет исцељених; где су остала деветорица?“

¹⁸ Зар се нико од њих није вратио да захвали Богу, осим овога странца?“

¹⁹ Исус му рече: „Устани и иди; твоја вера те је оздравила.“

Долазак Царства Божијег

²⁰ Једном су га фарисеји питали када ће доћи Царство Божије. Он им је одговорио: „Царство Божије не долази на такав начин да се може опазити.

²¹ Нико не може рећи: 'Ево, ту је!' или: 'Ено, тамо је!', јер је Царство Божије међу вама.“

²² А ученицима рече: „Доћи ће времена када ћете пожелети да видите само један дан Сина Човечијег, али га нећете видети.

²³ И биће оних који ће вам говорити: 'Ено га тамо!' и: 'Ево га овде!' Не идите тамо и не поводите се за њима.

²⁴ Кад Син Човечији дође у свој дан, то ће бити као кад муња севне, па осветли небо с једног краја на други.

²⁵ Али он прво треба да пропати и да га овај нараштај одбаци.

²⁶ Кад дођу дани да се Син Човечији врати, то ће бити као у Нојево време:

²⁷ јело се и пило, женило се и удавало, до дана када је Ноје ушао у пловило. Онда је дошао потоп и сви су се подавили.

²⁸ Слично је било и у Лотово време: јело се и пило, продавало и куповало, садило и градило.

²⁹ А на дан кад је Лот изашао из Содоме, с неба је почео да сипа огањ и сумпор и све их побио.

³⁰ Тако ће бити и у дан кад се објави Син Човечији.

³¹ У те дане, ко је на крову нека не силази да узме ствари из куће. И ко се нађе у пољу нека се не враћа натраг.

³² Сетите се Лотове жене!

³³ Ко хоће да сачува свој живот, изгубиће га; а ко га изгуби, остаће у животу.

³⁴ Кажем вам: те ноћи ће двојица бити у постељи; један ће бити узет, а други ће остати.

³⁵ Две жене ће заједно млети; једна ће бити узета, а друга ће остати.

³⁶ Двојица ће бити у пољу; један ће бити узет, други ће остати.“

³⁷ Тада га упиташе: „А где ће то бити, Господе?“ Он им одговори: „Где буде лешине, тамо ће се и лешинари окупљати.“

18

Прича о истрајној удовици

¹ Онда им је Исус испричао причу о томе како увек треба да се моле и да не посустају.

² Рекао је: „У једном граду живео неки судија. Бога се није бојао, нити је за људе марио.

³ У истом граду живела је и нека удовица. Она је дошла к њему и рекла: 'Одбрани ме од мог тужитеља!'

⁴ Он дуго није хтео да то учини, али напoкон рече: 'Иако се не бојим Бога, нити марим за људе,

⁵ ипак ћу одбранити ову удовицу, јер ми додијава. Иначе ће ме излудети ако настави да долази.'“

⁶ Господ рече: „Слушајте шта каже неправедни судија!

⁷ Неће ли Бог одбранити своје изабране који му вапе дању и ноћу? Хоће ли оклевати?

⁸ Кажем вам да ће их одбранити брзо. Али кад Син Човечији дође, хоће ли наћи веру на земљи?“

Прича о фарисеју и порезнику

⁹ А онима који су се поуздавали у своју праведност и ниподаштавали остале, Исус је испричао ову причу:

¹⁰ „Два човека су дошла у храм да се моле. Један је био фарисеј, а други порезник.

¹¹ Фарисеј је устао и молио се у себи овако: 'Боже, хвала ти што нисам као остали људи, разбојници, неправедници, прељубници, или као овај порезник.

¹² Постим два пута недељно и дајем десетак од свега што зарадим.'

¹³ Порезник је стао подаље и није се усуђивао да подигне поглед према небу. Ударао се у прса и говорио: 'Боже, смилуј се мени грешнику!'

14 Кажем вам, овај је отишао оправдан *пред Богом*, а не први. Јер, свако ко се узноси, биће понижен, а ко се понизи, биће узвишен.“

Исус и мала деца

15 Народ је доносио Исусу малу децу да их дотакне. Ученици су то видели, па су им бранили.

16 Али Исус их је позвао, рекавши: „Пустите децу да долазе к мени; немојте их спречавати, јер таквима припада Царство Божије!

17 Заиста вам кажем, ко не прихвати Царство Божије као дете, никако не може ући у њега!“

Богаташ и Царство Божије

18 Један главар га упита: „Добри учитељу, шта треба да чиним да бих баштинио вечни живот?“

19 Исус му одговори: „Зашто ме називаш добрим?*" Нико није добар осим самога Бога.

20 Заповести познајеш: 'Не чини прељубе, не убиј, не кради, не сведочи лажно, поштуј свога оца и своју мајку.“

21 Овај одговори: „Све сам то извршавао још од своје младости.“

22 Када је Исус то чуо, рекао му је: „Још ти једно недостаје: продај све што имаш, па подели то сиромасима и имаћеш благо на небесима. Онда дођи и следи ме.“

23 Када је главар то чуо, веома се ражалостио, јер је био веома богат.

* **18:19** Епитет *добар* употребљавао се само за Бога. Исус поставља питање да би видео да ли човек има правилно разумевање Исусовог идентитета, односно, да је Исус Бог. Уколико га човек прихвата као Бога, он ће онда прихватити Исусов позив да распрода све што има и следи га.

24 Исус га је погледао, и рекао: „Како ли је тешко имућнима да уђу у Царство Божије!

25 Јер, лакше је камили да прође кроз иглене уши, него богаташу да уђе у Царство Божије.“

26 А они који су слушали, упиташе: „Па ко се онда може спасти?“

27 Исус одговори: „Што је немогуће људима, могуће је Богу.“

28 Петар рече: „Ево, ми смо оставили што смо имали и кренули за тобом.“

29 Исус одговори: „Заиста вам кажем, нема тога ко је оставио кућу, или жену, или браћу, или родитеље, или децу, ради Царства Божијег,

30 који неће примити много пута више у ово време, а у времену које долази примиће вечни живот.“

Исус поново наговештава своју смрт

31 Онда је повео Дванаесторицу и рекао им: „Ево, пењемо се према Јерусалиму. Тамо ће се испунити све што су пророци написали о Сину Човечијем.

32 Предаће га незнабошцима који ће му се ругати, вређати га и пљувати.

33 Пошто га ишибају, убиће га, али ће он трећег дана васкрснути.“

34 Али ученици нису разумели ништа од овога. Те речи су им биле непојмљиве, те нису знали о чему говори.

Исус враћа вид слепом просјаку

35 Кад је Исус дошао надомак Јерихона, неки слепац је седео крај пута и просио.

36 Чувши да много народа пролази туда, упита о чему се ради.

37 Рекли су му да то пролази Исус из Назарета.

³⁸ Он тада повика: „Исусе, Сине Давидов, смилуј ми се!“

³⁹ Они што су ишли напред корили су га и ућуткивали. Али он је још јаче викао: „Сине Давидов, смилуј ми се!“

⁴⁰ Исус се заустави и заповеди да га доведу к њему. Кад је слепац дошао пред њега, Исус га упита:

⁴¹ „Шта хоћеш да ти учиним?“

Он одговори: „Господе, хоћу да прогледам.“

⁴² Тада Исус рече: „Прогледај! Твоја вера те је оздравила.“

⁴³ Он прогледа истог трена. Онда је пошао за Исусом славећи Бога. Видевши ово, сав је народ славио Бога.

19

Закхеј порезник

¹ Исус је ушао у Јерихон и пролазио градом.

² Ту је живео неки човек по имену Закхеј. Он је био главар порезнички и уз то веома богат.

³ Трудио се да види ко је Исус, али није могао од народа, јер је био низак растом.

⁴ Он зато потрчи напред и попне се на дивљу смокву да га види, јер је требало да Исус прође тим путем.

⁵ Кад је Исус дошао до тог места, погледао је горе и рекао му: „Закхеју, брзо сиђи! Данас треба да останем у твојој кући.“

⁶ Закхеј брзо сиђе, па га радосно прими к себи.

⁷ Сви који су то видели, почели су да негодују: „Дошао је у госте једном грешнику!“

⁸ Но, Закхеј устаде и рече Господу: „Ево, Господе, половину своје имовине поклањам сиромасима.

А ако сам некога у чему преварио, вратићу четвороструко.“

⁹ Исус рече: „Данас је дошло спасење овој кући, јер је и овај човек потомак Аврахамов.

¹⁰ Наиме, Син Човечији је дошао да тражи и спасе изгубљене.“

Прича о повереном благу

¹¹ Онима који су слушали ово, Исус је испричао још једну причу. Био је, наиме, близу Јерусалима и народ је мислио да ће се Царство Божије појавити одмах.

¹² Исус рече: „Неки човек племићког порекла отпутује у далеку земљу да прими у наследство царство и да се врати.

¹³ Позвао је својих десет слугу, дао им десет златника, и рекао им: 'Тргујте док се не вратим.'

¹⁴ Али његови суграђани су га мрзели, па су за њим послали изасланике да поруче: 'Нећемо да тај човек влада над нама!'

¹⁵ Кад је примио у наследство царство, човек се вратио. Одмах је послао по оне слуге којима је дао новац, да види шта је који зарадио.

¹⁶ Први дође и рече: 'Господару, твој златник је зарадио још десет златника.'

¹⁷ Господар рече: 'Одлично, добри слуго! Пошто си био веран у најмањем, ево ти власт над десет градова.'

¹⁸ Дође и други и рече: 'Господару, твој златник је зарадио још пет златника.'

¹⁹ Господар и оване рече: 'Ти владај над пет градова.'

²⁰ Дође и трећи и рече: 'Господару, ево твога златника који сам сачувао у марами.

²¹ Плашио сам те се, јер си тежак човек. Узимаш што ниси оставио и жањеш где ниси посејао.'

²² *Господар* му рече: 'Зли слуго, судићу ти по твојим речима! Ти си знао да сам тежак човек, да узимам што нисам оставио и жањем где нисам посејао?

²³ Зашто ниси дао мој новац у мењачницу? Ја бих га по повратку подигао с каматом.'

²⁴ Онда рече присутнима: 'Узмите му златник и дајте ономе што има десет златника.'

²⁵ Они му рекоше: 'Господару, он већ има десет златника!'

²⁶ *Господар одговори*: 'Кажем вам да ће се дати свакоме који има, а узеће се од онога који нема.

²⁷ А оне моје непријатеље, који нису хтели да ја владам над њима, доведите овамо и погубите их преда мноу.'

Исусова служба у Јерусалиму

Исус славно улази у Јерусалим

²⁸ Кад је ово испричао, Исус је кренуо даље, настављајући према Јерусалиму.

²⁹ Када је био близу Витфаге и Витаније, код горе што се зове Маслинска, послао је двојицу ученика,

³⁰ рекавши им: „Идите у село које је пред вама. Кад уђете у њега, наћи ћете привезано магаре, које нико никад није јахао. Одвежите га и доведите.

³¹ Ако вас неко упита: 'Зашто га одвезујете?', ви му реците: 'Господу је потребно.'"

³² Послани оду и нађу онако како им је било речено.

³³ Док су одвезивали магаре, упиташе их власници: „Зашто одвезујете магаре?"

³⁴ Они одговорише: „Господу треба."

³⁵ Довели су магаре, пребацили своје огртаче преко њега и посадили Исуса на њ.

³⁶ Док је улазио у Јерусалим, народ је простирао своје огртаче по путу.

³⁷ Кад су дошли близу обронка Маслинске горе, са кога се силази у Јерусалим, све мноштво Исусових ученика поче да хвали Бога за сва чуда које су видели. Радовали су се и гласно узвикивали:

³⁸ „Благословен Цар
који долази у име Господње!

Мир на небу и слава на висини!“

³⁹ А неки фарисеји из гомиле рекоше: „Учитељу, забрани својим ученицима да то чине!“

⁴⁰ Исус им одговори: „Кажем вам: ако они ућуте, камење ће викати.“

⁴¹ Када је дошао још ближе, угледао је град и заплакао над њим,

⁴² говорећи: „О, граде, када би бар у овај дан схватио шта ти доноси мир! Ипак, ти то сада не можеш да видиш.

⁴³ Јер доћи ће дани, када ће твоји непријатељи подићи опкопе око тебе, опколиће те и навалити на тебе.

⁴⁴ Сравниће са земљом и тебе и твоје становништво, и неће оставити ни камен на камену, јер ниси спознао време када је Бог дошао к теби.“

Исус истерује трговце из храма

⁴⁵ Када је ушао у храм, почео је да истерује оне који су продавали.

⁴⁶ Рекао им је: „Написано је: 'Мој Дом биће Дом за молитву', а ви сте од њега направили разбојничку пећину!“

⁴⁷ Сваког дана је поучавао у храму. Међутим, водећи свештеници и зналци Светог писма, заједно са народним главарима, гледали су да га убију.

⁴⁸ Ипак, нису могли да нађу начина како да то учине, јер га је сав народ с великом пажњом слушао.

20

Порекло Исусове власти

¹ Док је Исус једном поучавао народ у храму и проповедао Радосну вест, дођу к њему водећи свештеници и znalци Светог писма и старешине.

² Рекли су му: „Кажи нам у чије име чиниш ово? Ко те је овластио за то?“

³ Исус им рече: „Поставићу и ја вама једно питање. Реците ми:

⁴ Одакле је Јован добио право да крштава? С неба или од људи?“

⁵ Они су умовали међу собом и говорили:

„Ако кажемо 'од Бога', рећи ће нам: 'Зашто му онда нисте веровали?'

⁶ А ако кажемо 'од човека', сав народ ће нас каменовати, јер су уверени да је Јован био пророк.“

⁷ Тако су одговорили Исусу да не знају одакле је.

⁸ Исус им одговори: „Ни ја вама нећу рећи у чије име чиним ово.“

Прича о злим виноградарима

⁹ Исус је затим наставио са овом причом: „Неки човек је посадио виноград, изнајмио виноградарима и отпутовао на дуже време.

¹⁰ Кад је дошло време бербе, он пошаље слугу виноградарима да му дају део његовог рода. Међутим, виноградари га премлате и пошаљу га празних руку.

¹¹ Власник пошаље другог слугу, али виноградари и њега премлате, наругају му се и пошаљу га празних руку.

¹² Власник пошаље и трећег слугу, али виноградари га израђаве и истерају.

¹³ Онда власник винограда рече: 'Послаћу свог вољеног сина; можда ће њега поштовати.'

¹⁴ Али, када га виноградари видеше, рекоше један другом: 'Ово је наследник. Хајде да га убијемо, па ће наследство бити наше!'

¹⁵ Тако га избацише изван винограда и убише.

Шта ће, дакле, власник винограда учинити са њима?

¹⁶ Доћи ће и побиће те виноградаре, а виноград дати другима.“

Када је народ то чуо, рекао је: „Никако!“

¹⁷ Исус их је погледао и рекао им: „Шта онда значи оно што је написано:

'Камен што су зидари одбацили,
постаде камен угаони'?

¹⁸ Ко год падне на тај камен, разбиће се, а на кога он падне, здружиће га.“

¹⁹ Тада су зналци Светог писма и водећи свештеници гледали да га ухвате, али су се бојали народа, јер су знали да је Исус испричао причу због њих.

Плаћање пореза цару

²⁰ Тада су почели да мотре на Исуса, па су послали уходе. Ови су се правили да су поштени, како би га навели да каже нешто због чега би га предали намесниковој власти и сили.

²¹ Они га упиташе: „Учитељу, знамо да говориш и учиш по правди. Ти не гледаш ко је ко, него поучаваш људе истини о Божијем путу.

²² Да ли је допуштено давати порез цару или не?“

²³ Исус је прозрео њихово лукавство, па им је рекао:

24 „Покажите ми сребрњак. Чији је лик и натпис?“
Они одговоре: „Царев.“*

25 Исус им рече: „Онда дајте цару цареву, а Богу Божије.“

26 Пошто нису могли да га ухвате у речи пред народом, заћутали су задивљени његовим одговором.

О васкрсењу мртвих

27 Приступе му и неки садукееји, који говоре да нема васкрсења, и упитају га:

28 „Учитељу, Мојсије нам је написао: 'Ако неки човек умре и иза себе остави жену, а нема деце, онда нека се његов брат ожени удовицом и подигне потомство своје брату.'

29 Било тако седморо браће. Први се ожени и умре без деце.

30 Тако и други.

31 И трећи се ожени истом женом и умре. И тако сва седморица помреше не остављајући порода.

32 На крају умре и жена.

33 Кад приликом васкрсења буду васкрсли, коме ће, дакле, припасти жена, будући да су седморица била њоме ожењена?“

34 Исус им одговори: „Људи се на овом свету жене и удају.

35 Али они које Бог удостоји васкрсења из мртвих и будућег света, неће се ни женити ни удавати.

36 Они су као анђели, јер не могу више умрети. Они су деца Божија, јер су устали из мртвих.

37 Па и Мојсије је показао да мртви васкрсавају у одломку о грму који не сагорева. Ту он Господа

* 20:24 Мисли се на цезара, то јест, римског цара.

назива Богом Аврахамовим, Богом Исаковим и Богом Јаковљевим.

³⁸ Дакле, Бог није Бог мртвих, него живих, јер су за њега сви живи.“

³⁹ Неки од зналаца Светог писма му рекоше: „Учитељу, добро си одговорио.“

⁴⁰ Нико се више није усуђивао да га о чему запита.

Христос – Давидов Син и Господ

⁴¹ Исус их упита: „Како то да се говори да је обећани Христос Давидов Син?

⁴² Наиме, сам Давид каже у књизи Псалама: ’Рече Господ Господу моме:

„Седи мени с моје десне стране,

⁴³ док душмане не положим твоје, за твоје ноге постоље да буду.“

⁴⁴ Дакле, ако га Давид назива Господом, како онда може да буде његов син?“

⁴⁵ Док је сав народ слушао, Исус рече својим ученицима:

⁴⁶ „Чувајте се зналаца Светог писма. Они воле да иду у дугачким одорама, и да их народ са уважавањем поздравља по трговима. Бирају прва седишта у синагогама и прочеља на гозбама.

⁴⁷ Они осиромашују удовичке куће, и то под изговором дугих молитава. Зато ће бити строже осуђени.“

21

Удовичин дар

¹ Исус је погледао око себе и видео како богати убацују у храмску благајну своје новчане прилоге.

² Видео је и неку сиромашну удовицу како убацује онамо два мала бакарна новчића,

³ па је рекао: „Заиста вам кажем да је ова сиромашна удовица приложила више него сви други.

⁴ Јер су сви дали прилоге од свог изобиља, а она је од своје неимаштине ставила све што је имала за живот.“

Пророштво о разорењу храма

⁵ Неки Исусови ученици су разговарали о храму, како га краси дивно камење и заветни дарови. Исус на то рече:

⁶ „Доћи ће дани када неће остати ни камен на камену, који се неће порушити.“

Невоље и прогонство

⁷ Они упиташе: „Учитељу, када ће се, онда, ово догодити и шта ће бити знак да ће се то догодити?“

⁸ Исус одговори: „Пазите да вас ко не заведе! Многи ће доћи у моје име говорећи: 'Ја сам тај!' и: 'Наступило је време!' Не идите за њима!

⁹ А када чујете о ратовима и бунама, не плашите се, јер то мора прво да се догоди. Ипак, неће одмах доћи крај.“

¹⁰ Исус настави: „Подићи ће се народ на народ и царство на царство;

¹¹ биће великих земљотреса, и глади и пошаста по различитим местима. Биће и застрашујућих виђења, те великих знакова с неба.

¹² Али, пре свега тога, затвараће вас и гонити, и предавати у синагоге и тамнице. Одводиће вас пред царе и намеснике због мог имена.

¹³ То ће вам бити прилика да сведочите.

¹⁴ А ви добро упамтите: не припремајте се унапред како ћете се бранити!

¹⁵ Јер ја ћу вам дати речи и мудрост којој ваши противници неће моћи да се супротставе нити да противрече.

16 Предаваће вас родитељи и браћа, рођаци и пријатељи, а неке од вас ће убити.

17 Сви ће вас мрзети ради мог имена.

18 Ипак, нећете изгубити ни длаку с главе.

19 Истрајте, па ћете тако стећи живот.

Разорење Јерусалима

20 Када видите да је војска опколила Јерусалим, знајте да се примакао час његовог опустошења.

21 Тада становници Јудеје нека беже у брда. Они који буду у граду нека га напусте, а који се нађу изван града нека се не враћају у њега.

22 Јер ово су дани Божије казне, када ће се испунити све што је записано у Светом писму.

23 Јао трудницама и дојиљама у те дане! Наступиће велика невоља на земљи и гнев Божији над овим народом.

24 Побиће их мачем и одвести у ропство по свим народима. Многобошци ће газити Јерусалим док се не наврши њихово време.

Долазак Сина Човечијег

25 Појавиће се знаци на сунцу, месецу и звездама. Народи на земљи биће схрвани бригом и неизвесношћу због буке мора и хука таласа.

26 Људи ће премирати од страха и ишчекивања због оног што ће снаћи свет, јер ће се силе небеске уздрмати.

27 Тада ће угледати Сина Човечијег како долази на облаку са силом и великом славом.

28 Кад ово почне да се догађа, устаните и подигните своје главе; ближи се час вашег избављења.“

Поука о смокви

29 Исус им исприча једну причу: „Посматрајте смокву и остала дрвета.

³⁰ Чим приметите да пупе, знате да је лето на прагу.

³¹ Тако и ви, кад видите да се то дешава, знајте да је Царство Божије близу.

³² Заиста вам кажем да овај нараштај неће проћи док се све ово не догоди.

³³ Небо и земља ће проћи, али моје речи неће проћи.

Будите на опрезу!

³⁴ Пазите да вам срца не отупе од банчења, пијанства и брига за живот. Иначе ће онај дан доћи изненада и затећи вас неспремне,

³⁵ као замка. Тај дан ће доћи на све житеље земаљске.

³⁶ Будите на опрезу и увек се молите, да бисте могли да избегнете све ово што ће се догодити, и станете пред Сина Човечијег.“

³⁷ Исус је дању поучавао у храму, а ноћу одлазио на Маслинску гору да преноћи.

³⁸ Сав народ је од раног јутра долазио к њему у храм да га слуша.

22

Завера против Исуса – Јуда одлучује да изда Исуса

¹ Ближио се празник Бесквасних хлебова, звани „Пасха“.

² Водећи свештеници и znalци Светог писма су тражили прилику да убију Исуса, али су се бојали народа.

³ Тада Сатана уђе у Јуду званог Искарот, који је био један од Дванаесторице.

⁴ Он оде к водећим свештеницима и заповедницима и договори се с њима како да им изда Исуса.

⁵ Они су се обрадовали томе и сложили се да ће му дати новац.

⁶ Он пристане, и отада је тражио згодну прилику да им га изда, али да народ не сазна.

Ученици врше припреме за Пасху

⁷ Дошао је дан Бесквасних хлебова када је требало да се жртвује јагње за Пасху.

⁸ Исус је послао Петра и Јована, рекавши им: „Идите и припремите све за Пасху, да вечерамо.“

⁹ Они га упиташе: „Где хоћеш да припремимо?“

¹⁰ Он одговори: „Кад уђете у град сретнете вас човек који носи крчаг с водом. Пођите за њим и уђите у кућу у коју он буде ушао,

¹¹ па реците власнику куће: 'Учитељ пита: „Где је гостинска соба у којој ћу са својим ученицима јести пасхалну вечеру?““

¹² Он ће вам показати велику собу на спрату, опремљену и уређену. Тамо ћете припремити.“

¹³ Ученици оду и нађу све како им је рекао, те припреме за Пасху.

Исус и ученици на последњој вечери

¹⁴ Кад је дошло време, Исус заузео своје место за столом, а тако и апостоли.

¹⁵ Тада им је рекао: „Силно сам желео да једем са вама ову пасхалну вечеру пре мог страдања.

¹⁶ Кажем вам да је нећу више јести док се не оствари у Царству Божијем.“

¹⁷ Затим је узео чашу, захвалио Богу, и рекао: „Узмите је и пијте из ње редом.

¹⁸ Кажем вам да од сада нећу више пити вина од рода лозе, док не дође Царство Божије.“

19 Потом је узео хлеб, захвалио Богу, преломио га, те дао ученицима, рекавши: „Ово је моје тело које се даје за вас. Ово чините мени на спомен.“

20 Тако је узео и чашу после вечере и рекао: „Ова чаша је Нови савез по мојој крви која се пролива за вас.

21 Али, гле, рука мог издајника са мном је за трпезом.

22 Наиме, Син Човечији иде у смрт како је Бог одредио, али тешко оном човеку који га издаје!“

23 Тада ученици почеше да питају један другог ко би од њих могао да учини тако нешто.

Ко је највећи?

24 Једном дође до препирке међу њима око тога ко је од њих највећи.

25 Исус им рече: „Цареви господаре народима и властодршци називају себе добротворима.

26 Ви немојте тако, него највећи међу вама нека буде као најмањи, и вођа нека буде као слуга.

27 Ко је већи? Онај што седи за трпезом, или онај који послужује? Зар није онај који седи за трпезом? А ја сам међу вама као онај што послужује.

28 Ви сте постојано били уз мене у мојим искушењима.

29 Зато вам ја предајем Царство, као што је мени предао мој Отац.

30 Ви ћете јести и пити за мојим столом у моме Царству, и седети на престолима судећи над дванаест племена Израилевих.

Исус прориче Петрово одрицање

31 Симоне, Симоне, Сатана је затражио да вас искуша као пшеницу на решету.

32 Али ја сам се молио да не клонеш вером. А ти, кад ми се вратиш, учврсти своју браћу.“

³³ Петар му рече: „Господе, спреман сам с тобом да идем и у тамницу и у смрт.“

³⁴ Исус му рече: „Кажем ти, Петре, петао се још неће ни огласити данас, а ти ћеш ме се три пута одрећи.“

³⁵ Онда рече и осталима: „Кад сам вас послао без новчаника, без торбе и без обуће, да ли вам је нешто недостајало?“

„Ништа“ – одговорише они.

³⁶ Исус им рече: „Али сада ко има новчаник, нека га понесе, а исто тако и торбу. А ко нема, нека прода свој огртач и нека купи мач.“

³⁷ Зато вам кажем: на мени се мора испунити оно што је записано у Светом писму: ’Убројише га у грешнике.’ Јер оно што је писано о мени долази до испуњења.“

³⁸ Они рекоше: „Учитељу, ево овде су два мача.“ Он одговори: „Довољно је.“

Исус се моли на Маслинској гори

³⁹ Онда је изашао и по свом обичају отишао на Маслинску гору. Са њим су пошли и његови ученици.

⁴⁰ Када је стигао онамо, рекао им је: „Молите се да не паднете у искушење.“

⁴¹ Онда се удаљио од њих колико би каменом могло да се добаци, клекнуо и молио се,

⁴² говорећи: „Оче, ако је по твојој вољи, нека ме мимоиђе ова чаша *страдања*. Али да не буде како ја хоћу, него нека буде твоја воља.“

⁴³ Тада се појавио анђео са неба и крепио га.

⁴⁴ Запавши у смртну муку, молио се још преданије, а зној му се сливао на земљу као капи крви.

⁴⁵ Кад је завршио са молитвом, Исус се вратио к ученицима. Затекао их је како спавају, схрвани жалошћу.

⁴⁶ Рекао им је: „Зашто спавате? Устаните и молите се да не паднете у искушење.“

Исуса хватају

⁴⁷ Док је он још говорио, наишла је руља. Испред њих је ишао један од Дванаесторице, по имену Јуда. Он приступи Исусу да га пољуби,

⁴⁸ али му Исус рече: „Јудо, зар пољупцем издајеш Сина Човечијег?“

⁴⁹ Кад су ученици око Исуса видели шта се спрема, рекоше: „Господе, да потегнемо мачеве?“

⁵⁰ Један од њих удари мачем Првосвештениковог слугу и одсече му десно ухо.

⁵¹ Исус рече: „Доста с тим!“ Затим му је дотакао ухо и излечио га.

⁵² Тада Исус рече водећим свештеницима, храмској стражи и старешинама који су дошли да га ухвате: „Зар сам ја одметник, па сте изашли с мачевима и тољагама?“

⁵³ Сваки дан сам проводио с вама у храму, али ме нисте ухватили. Но, сада је ваш час, када владају силе таме.“

Петар се одриче Исуса

⁵⁴ Затим су Исуса ухватили и одвели у Првосвештеникову кућу. Петар га је пратио издалека.

⁵⁵ Кад је ватра била наложена наред дворишта, Петар је сео са онима који су ту седели.

⁵⁶ Док је тако седео код ватре, примети га нека слушкиња. Погледала га је и рекла: „И он је био са Исусом!“

⁵⁷ Али Петар порече то, рекавши: „Жено, ја га не познајем!“

⁵⁸ Нешто касније, примети га неко други, па рече: „И ти си један од њих!“

А Петар рече: „Човече, нисам ја тај!“

⁵⁹ Око сат времена касније, један други је тврдио: „Овај је стварно био са њим, јер је Галилејац!“

⁶⁰ Петар рече: „Човече, не знам о чему говориш!“ Истог тренутка, док је још говорио, се огласи петао.

⁶¹ Уто се Господ осврне и погледа Петра, а Петар се сети да му је Господ био рекао: „Данас, пре него што се петао огласи, три пута ћеш ме се одрећи.“

⁶² Изашао је и горко заплакао.

Војници се ругају Исусу

⁶³ Људи који су чували Исуса, ругали су му се и тукли га.

⁶⁴ Повезали су му очи и питали га: „Прореци, ко те је ударио?“

⁶⁵ Вређали су га још и многим другим погрдним речима.

Исуса доводе пред Велико веће

⁶⁶ Када је свануло, окупе се старешине народа, водећи свештеници и зналци Светог писма, и одведу Исуса пред своје Велико веће.

⁶⁷ Говорили су му: „Ако си ти Христос, реци нам.“

Исус одговори: „И да вам кажем, нећете ми веровати;“

⁶⁸ ако вас упитам, нећете ми одговорити.

⁶⁹ Али од сада ће Син Човечији седети с десне стране Божије силе.“

⁷⁰ Они упиташе: „Значи, ти си Син Божији?“ Исус рече: „Ви кажете да сам ја.“

⁷¹ Они онда рекоше: „Зар су нам потребни други сведоци? Сами смо чули из његових уста!“

23

Исус пред Пилатом

¹ Затим су сви устали и одвели Исуса пред Пилата.

² Тада су почели да га оптужују, говорећи: „Ухватили смо овога да заводи наш народ. Он нам забрањује да дајемо порез цару, и тврди за себе да је Христос, Цар.“

³ Пилат га упита: „Јеси ли ти Цар јудејски?“

Исус му одговори: „Ти то кажеш.“

⁴ Пилат рече водећим свештеницима и мноштву: „Не налазим никакву кривицу на овом човеку.“

⁵ Али они су наваљивали говорећи: „Он својим учењем диже на буну наш народ по свој Јудеји. Почео је у Галилеји, а сада је дошао и овде!“

Исус пред Иродом

⁶ Када је Пилат то чуо, упитао је: „Да ли је овај човек Галилејац?“

⁷ Када је сазнао да је Исус из подручја Иродове управе, послао га је к њему, јер је Ирод у то време био у Јерусалиму.

⁸ Ирод се веома обрадовао кад је видео Исуса, јер је слушао о њему. Већ дуже време је желео да га види, надајући се да ће Исус начинити неки знак.

⁹ Постављао му је многа питања, али Исус није одговарао.

¹⁰ Водећи свештеници и znalци Светог писма су стајали тамо и жестоко га оптуживали.

¹¹ Ирод и његови војници су се ругали Исусу и понашали се према њему с презиром. Затим су му обукли свечану одећу и послали га натраг Пилату.

¹² Тог дана су се Пилат и Ирод спријатељили; пре тога су били непријатељи.

Исуса осуђују на смрт

¹³ Пилат је онда сазвао водеће свештенике, главаре и народ,

¹⁴ па рекао: „Довели сте ми овог човека и рекли да заводи народ. А ево, ја сам га у вашем присуству испитао и нисам нашао ниједну кривицу за коју га ви оптужујете.

¹⁵ Па ни Ирод није ништа нашао, него га је послао натраг к нама. Он није учинио ништа што заслужује смрт.

¹⁶ Даћу га на шибање, а онда ћу га ослободити.“

¹⁷ Наиме, сваког празника је требало да им Пилат ослободи једног заробљеника.

¹⁸ Они сви сложено повикаше: „Узми овог, а ослободи нам Вараву!“

¹⁹ Варава је био утамничен због некакве буне у граду и због убиства.

²⁰ Пилат се поново обрати народу, желећи да ослободи Исуса.

²¹ Али народ је викао: „Разапни га, разапни га!“

²² Он им по трећи пут рече: „Какво је зло учинио? Нисам нашао ништа што заслужује смрт. Даћу га на шибање, а затим ћу га ослободити.“

²³ Међутим, светина је галамила и наваљивала, тражећи да се Исус разапне. Њихова вика је постајала све јача.

²⁴ Тако Пилат одлучи да удовољи њиховом захтеву.

²⁵ Ослободио је човека којег су тражили, онога што је био утамничен због буне и убиства, а Исуса је предао њима да чине с њим што им је по вољи.

Исуса спроводе до места погубљења

²⁶ Тако су Исуса одвели. Успут су ухватили неког Симона из Кирина који се враћао са поља и натоварили му крст да га носи за Исусом.

27 За њим је ишло много народа и жене које су га жалиле и оплакивале.

28 Исус се окренуо према њима и рекао: „Ђерке јерусалимске, не плачите нада мном, већ плачите над собом и над својом децом.

29 Јер, ево, долазе дани када ће се говорити: 'Благо нероткињама, које никад нису рађале, и које никад нису дојиле.'

30 Тада

ће почети да говоре горама: 'Падните на нас',
и бреговима: 'Прекријте нас.'

31 Јер кад овако раде са зеленим дрветом, шта ће тек радити када дрво постане суво?"

32 Уз њега су водили и два злочинца да их погубе са њим.

33 Када су дошли на место које се зове „Лобања“, разапели су њега и злочинце, једног с његове десне, другог с леве стране.

34 Исус је говорио: „Оче, опрости им, јер не знају шта чине.“ Затим су војници бацали коцку за његову одећу да би је поделили међу собом.

35 А народ је стајао и посматрао. Главари су му се ругали и говорили: „Ако је он Христос Божији, Изабраник, нека спасе себе као што је спасао друге!"

36 Подсмевали су му се и војници, који су му прилазили и нудили му кисело вино.

37 Говорили су: „Ако си ти Цар јудејски, спаси самога себе!"

38 Изнад његове главе било је написано: „Ово је Цар јудејски.“

39 Један од злочинаца који су висили на крсту, вређао га је и говорио: „Ниси ли ти Христос? Спаси себе и нас!"

⁴⁰ Други му одговори корећи га: „Зар се не бојиш Бога, будући да си примио исту казну као и он?”

⁴¹ Ми смо праведно осуђени и добијамо што смо заслужили, али он није учинио ништа недолично.“

⁴² Онда рече Исусу: „Исусе, сети ме се кад дођеш у своје царство!”

⁴³ Исус му рече: „Заиста ти кажем, још данас ћеш бити са мном у рају.“

Исусова смрт

⁴⁴ Око подне наста тама по свој земљи све до три сата.

⁴⁵ Сунце је престало да сија, а завеса у храму расцепала се напола.

⁴⁶ Исус веома гласно повика и рече: „Оче, у твоје руке предајем свој дух!” – те издахну.

⁴⁷ Када је римски капетан видео шта се догодило, славио је Бога, говорећи: „Овај човек је заиста био праведник!”

⁴⁸ Када је сав окупљени народ видео шта се догодило, почео је да одлази одатле, ударајући се у прса.

⁴⁹ Сви они који су га познавали, као и жене из Галилеје које су га следиле, стајали су издалека и гледали.

Исусова сахрана

⁵⁰ А један човек по имену Јосиф, члан Великог већа, добар и праведан човек,

⁵¹ није се слагао са одлуком Великог већа и са оним што су учинили. Он је био из Ариматеје, Јудиног града, и очекивао је Царство Божије.

⁵² Он дође к Пилату и затражи Исусово тело.

⁵³ Скинувши га с крста, повио га је у платно и положио у гробницу усечену у стену, у коју још нико није био сахрањен.

⁵⁴ Било је то дан Припреме*, баш уочи суботе.

⁵⁵ Жене које су пратиле Исуса од Галилеје, отишле су са Јосифом и виделе где је гроб у који је било положено његово тело.

⁵⁶ Затим су се вратиле и припремиле мирисно биље и уље да помажу његово тело. У суботу су мировале по заповести.

24

Васкрсење

¹ У недељу, пре свитања, жене понеше мирисе које су припремиле и одоше на гроб.

² Тамо су нашле камен откотрљан с гроба.

³ Ушле су унутра, али нису нашле тело Господа Исуса.

⁴ Док су оне још биле у недоумици због овога, изненада два човека у сјајним одорама стадоше пред њих.

⁵ Жене су се уплашиле и обориле поглед ка земљи, а они им рекоше: „Зашто тражите живог међу мртвима?”

⁶ Он није овде; васкрсао је. Сетите се како вам је говорио док је још био у Галилеји:

⁷ „Син Човечији треба да буде предат у руке грешника, да буде разапет, али ће трећег дана васкрснути.”

⁸ Оне су се тада сетиле његових речи.

⁹ Вратиле су се са гроба и јавиле све то Једанаесторици и свима осталима.

* **23:54** Дан пре суботе.

¹⁰ То су биле: Марија Магдалена, Јована и Марија, мајка Јаковљева и друге, које су то јавиле апостолима.

¹¹ А њима су се ове речи учиниле као бесмислица, те им нису поверовали.

¹² Међутим, Петар устаде и отрча до гроба. Погледао је унутра, али је видео само завоје. Затим је отишао чудећи се ономе што се догодило.

Исус се указује двојици ученика

¹³ Истог дана, двојица ученика су ишла у село по имену Емаус, удаљеном од Јерусалима око шездесет стадија*.

¹⁴ Разговарали су о свим овим догађајима.

¹⁵ Док су они тако разговарали и расправљали, Исус им се приближио и пошао са њима.

¹⁶ Али њиховим очима није било дано да га препознају.

¹⁷ Исус их упита: „О чему то путем расправљате?“

Они застадоше снуждени.

¹⁸ Одговори онај који се звао Клеопа: „Зар си ти једини странац у Јерусалиму који не зна шта се тамо догодило ових дана?“

¹⁹ А он рече: „Шта то?“ Они одговорише: „Оно са Исусом из Назарета. Он је био пророк силан на делу и у речи пред Богом и свим народом.

²⁰ Наши водећи свештеници и главари су га предали да буде осуђен на смрт и разапели га.

²¹ А ми смо се понадали да је он онај који ће откупити израиљски народ. Осим тога, данас је већ трећи дан од како се то догодило.

²² Уз све то, збунеше нас неке наше жене које су у рано јутро биле на гробу,

* **24:13** Око 11 km.

²³ али нису нашле његово тело. Још су рекле да су им се указали анђели и рекли им да је жив.

²⁴ Неки од наших су отишли на гроб и нашли онако како су жене рекле. Њега нису видели.“

²⁵ Исус им рече: „О, како ли сте неразумни и спори да поверујете свему што су пророци рекли!

²⁶ Није ли требало да Христос све то претрпи и уђе у своју славу?“

²⁷ Тада им је растумачио оно што је написано о њему у целом Писму, почевши од Мојсија и свих Пророка.

²⁸ Тако дођоше до села у које су пошли, а он је као хтео да пође даље.

²⁹ Они га салетеше говорећи: „Остани с нама, јер је вече близу, а дан је већ на измаку!“

³⁰ Док је био са њима за столом, узео је хлеб, благословио га, преломио га и дао им.

³¹ Тада су им се отвориле очи, те су га препознали, али је он ишчезнуо пред њима.

³² Они рекоше један другом: „Није ли пламтило у нама, док нам је путем говорио и излагао нам Писмо?“

³³ Они тада устану и истог часа се врате у Јерусалим. Тамо су нашли окупљену Једанаестицу и оне што су били с њима.

³⁴ И ови су говорили: „Господ је стварно устао из мртвих и јавио се Симону!“

³⁵ А и двојица ученика су им испричала шта се збило на путу и како су га препознали док је ломео хлеб.

Исус се указује апостолима

³⁶ Док су они још ово говорили, Исус стаде међу њих и рече им: „Мир вам!“

³⁷ Они претрнуше од страха, јер су мислили да виде духа.

³⁸ Исус им рече: „Што сте се тако смели и зашто вас сумње подилазе?

³⁹ Погледајте моје руке и моје ноге! То сам ја! Опипајте ме и видите, јер дух нема мяса и костију, као што видите да ја имам.“

⁴⁰ Рекавши то, показао им је руке и ноге.

⁴¹ Како они још нису могли да поверују од радости, него су се чудили, он им рече: „Имате ли овде нешто за јело?“

⁴² Они му дадоше комад печене рибе.

⁴³ Узео га је и појео пред њима.

⁴⁴ Онда им рече: „Ово су речи које сам вам говорио док сам био са вама: треба да се испуни све што је написано за мене у Мојсијевом Закону, Пророцима и Псалмима.“

⁴⁵ Тада им је отворио ум да разумеју Писмо.

⁴⁶ Затим им је рекао: „Записано је и то да ће Христос страдати и устати из мртвих трећег дана.

⁴⁷ У његово име ће се проповедати покајање и опроштење греха свим народима, почевши од Јерусалима.

⁴⁸ Ви сте очевици овога.

⁴⁹ Ево, ја ћу послати оно што је мој Отац обећао. Ви будите у граду док на вас не сиђе сила са висине.“

Вазнесење

⁵⁰ Тада их је одвео до Витаније, подигао своје руке и благословио их.

⁵¹ Благосиљајући их, почео је да се удаљава од њих уносећи се на небо.

⁵² Они су му се нижице поклонили и вратили се у Јерусалим веома се радујући.

⁵³ Стално су били у храму и прослављали Бога.

Biblica® Нови српски превод, слободна права
The Holy Bible in the Serbian language, Biblica® Open
New Serbian Translation Cyrillic 2017

copyright © 2005, 2017 Biblica, Inc.

Language: Српски/ Srpski (Serbian)

Contributor: Biblica, Inc.

Biblica® Нови српски превод, слободна права™

Ауторска права © 2005, 2017 Biblica, Inc.

Biblica® Open New Serbian Translation™

Copyright © 2005, 2017 by Biblica, Inc.

“Biblica” је заштићени знак регистрован од стране Biblica, Inc у Заводу за патенте и жигове Сједињених Америчких Држава. Користи се са дозволом.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trade-mark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

Creative Commons License

Ово Свети писмо или „Дело“ је доступна под међународном лиценцом Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License (CC BY-SA). Да бисте видели ову лиценцу, посетите <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0> или пошаљите писмо на адресу: Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

“Biblica” је заштићени знак регистрован од стране Biblica, Inc. Сваки пут када користите жиг Biblica® морате да имате писану дозволу од Biblica, Inc. Имате дозволу да копирате и дистрибуирате ово дело, све док га не мењате и задржавате наслов какав јесте, који укључује заштићени знак “Biblica®”. Измене или превођење овог дела ће створити изведено дело, које ће захтевати да уклоните заштићени знак Biblica®. Када објавите ово изведено дело, морате да наведете које сте промене направили тамо где људи могу да их виде, на пример на интернет страници. Такође, морате да покажете одакле је оригинално дело: „Оригинално дело Biblica, Inc. је бесплатно доступно на www.biblica.com и open.bible.”

Без обзира да ли користите ово дело без промена или направите изведено дело, изјава о ауторским правима мора да буде наведена на насловној страни или страни о ауторским правима дела/произведеног дела на следећи начин:

Biblica® Нови српски превод, слободна права™

Ауторска права © 2005, 2017 Biblica, Inc.

Biblica® Open New Serbian Translation™

Copyright © 2005, 2017 by Biblica, Inc.

“Biblica” је заштићени знак регистрован од стране Biblica, Inc у Заводу за патенте и жигове Сједињених Америчких Држава. Користи се са дозволом.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trade-mark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

Такође, морате да понудите свој изведени рад користећи исту лиценцу (CC BY-SA) и правила.

Уколико желите да обавестите Biblica, Inc. у вези са вашим преводом овог дела, молимо вас да нас контактирате на <https://open.bible/#feedback>.

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License (CC BY-SA). To view a copy of this license, visit <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0> or send a letter to Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

Biblica® is a trademark registered by Biblica, Inc., and use of the Biblica® trademark requires the written permission of Biblica, Inc. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the Biblica® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the Biblica® trademark. On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: “The original work by Biblica, Inc. is available for free at www.biblica.com and open.bible.”

Notice of copyright must appear on the title or copyright page of the work as follows:

Biblica® Нови српски превод, слободна права™

Ауторска права © 2005, 2017 Biblica, Inc.

Biblica® Open New Serbian Translation™

Copyright © 2005, 2017 by Biblica, Inc.

“Biblica” је заштићени знак регистрован од стране Biblica, Inc у Заводу за патенте и жигове Сједињених Америчких Држава. Користи се са дозволом.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trade-mark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

You must also make your derivative work available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify Biblica, Inc. regarding your translation of this work, please contact us at <https://open.bible/#feedback>.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

- You include the above copyright and source information.

- If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

- If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2025-05-21

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 20 May 2025 from source files dated 21 May 2025

c1df326b-f9ae-5728-a9ee-0b561c122248